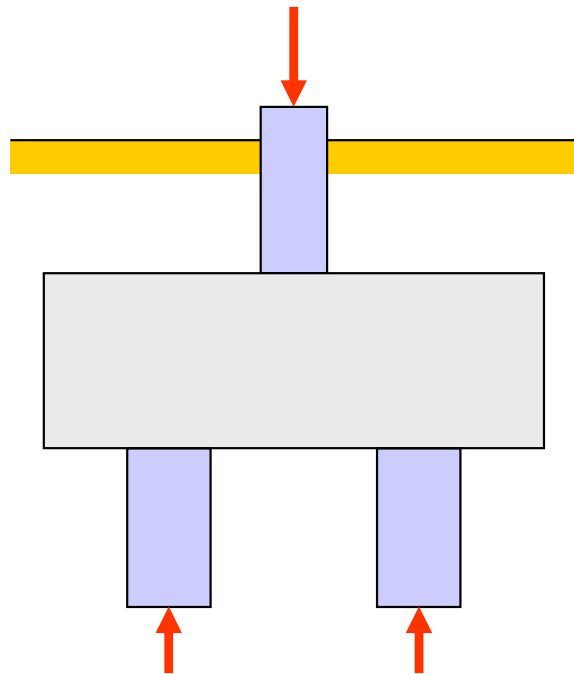

14

Reinforced Concrete Design II

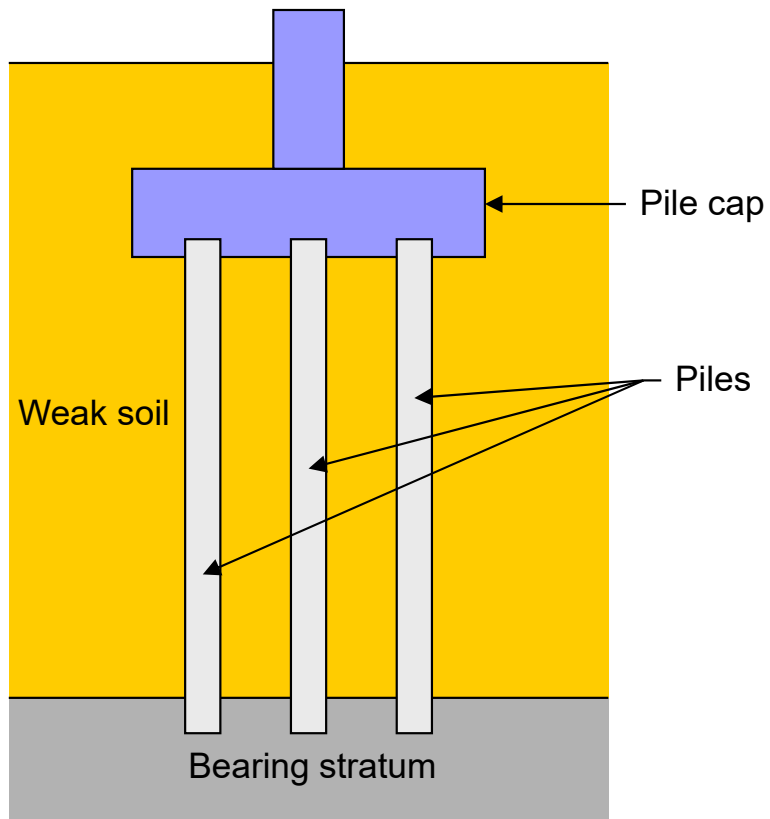
Pile Cap Design

- ชนิดของเสาเข็ม
- การคิดจำนวนเสาเข็ม
- การเชื่อมในฐานรากเสาเข็ม
- ฐานเสาเข็ม F1, F2, F3 และ F4

โดย ผศ.ดร.มงคล จิรวัชรเดช

ฐานรากหัวเสาเข็ม (pile cap)

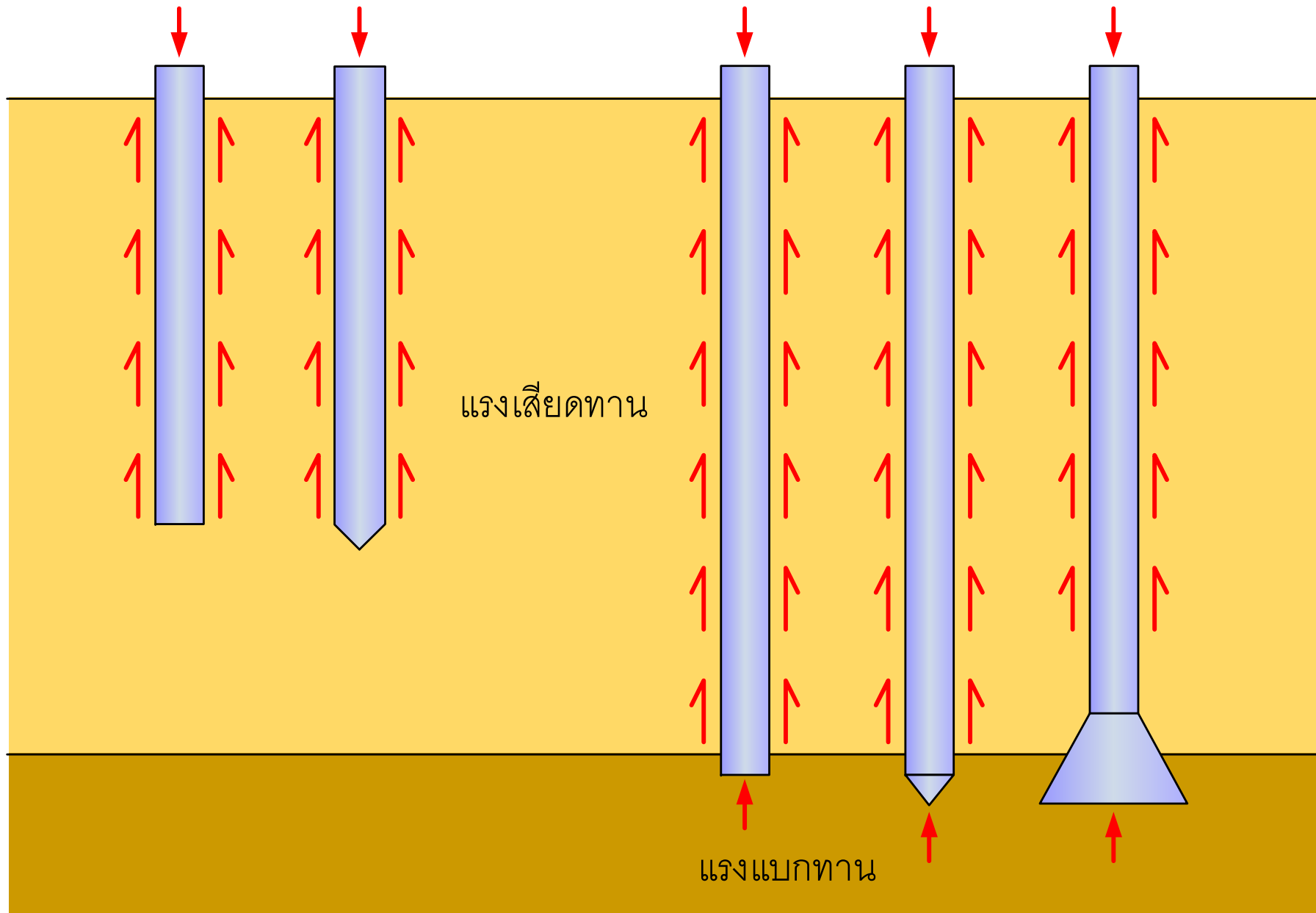

เมื่อกำลังแบกทานของดินมีไม่เพียงพอสำหรับการทำฐานรากแบบแผ่ จะใช้เสาเข็มในการส่งถ่ายน้ำหนักบรรทุกลงสู่ชั้นดินซึ่งอยู่ลึกลงไป

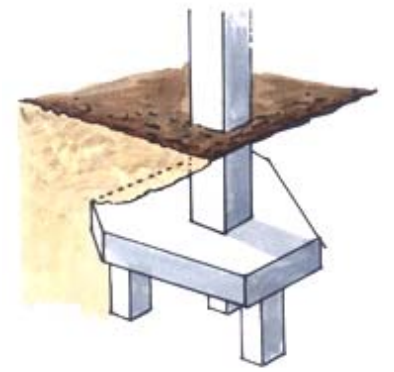
สำหรับอาคารขนาดเล็ก น้ำหนักบรรทุกไม่มาก จะใช้เข็มสั้นซึ่งเป็นเข็มตอก การถ่ายน้ำหนักจะอาศัยความฝืดระหว่างผิวเสาเข็มกับชั้นดินโดยรอบ

สำหรับอาคารขนาดใหญ่ น้ำหนักบรรทุกมาก จะใช้เข็มยาวซึ่งเป็นเข็มตอกหรือเข็มเจาะ การถ่ายน้ำหนักจะอาศัยความฝืดระหว่างผิวเสาเข็มกับชั้นดินโดยรอบ และการรับแรงแบกทานที่ปลายเสาเข็มในชั้นดินแข็ง

เสาเข็มรับแรงเฉียดทาน และ เสาเข็มรับแรงแบกทาน

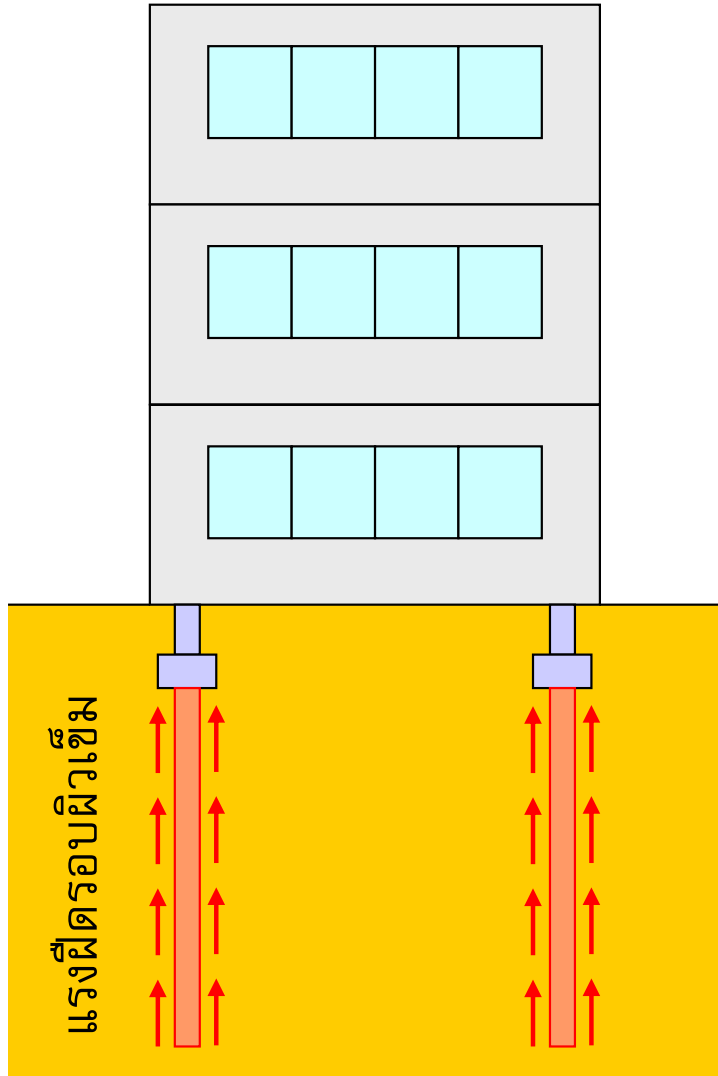
เสาเข็มตอก (driven pile)

เสาเข็มตอกอาจเป็น เสาเข็มไม้ เสาเข็มเหล็ก
แต่โดยส่วนใหญ่จะใช้เสาเข็มคอนกรีต

ข้อดี ราคาถูก ควบคุมคุณภาพเสาเข็มได้ และการตอกทำให้
เสาเข็มฝังแน่นกับชั้นดินทำให้ถ่ายน้ำหนักได้ดี

ข้อเสีย ใช้ปั้นจั่นในการตอกเกิดเสียงดังและการสั่นสะเทือน
ระหว่างตอกเสาเข็มอาจเสียหาย และอาจส่งผลกระทบต่อ
อาคารข้างเคียง

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

ในกรณีที่ไม่มีการแสดงผลการทดสอบคุณสมบัติของดิน

▶ น้ำหนักบรรทุกที่ยอมให้บนชั้นดินเดิม ไม่เกิน **2** ตัน/ตร.ม.

▶ หน่วยแรงผัดที่ยอมให้ :

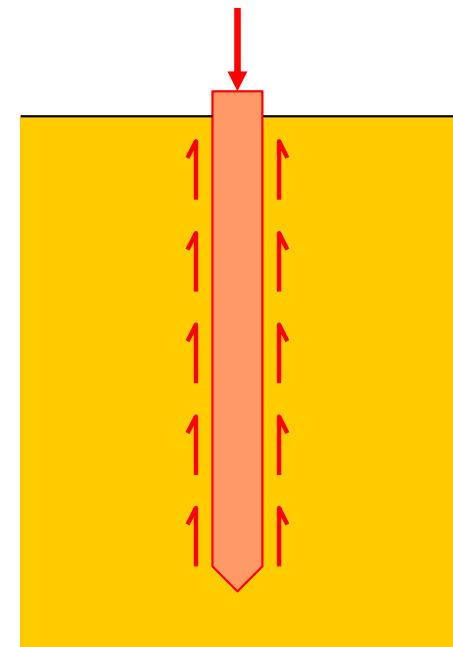
■ ดินที่ระดับความลึกไม่เกิน **7** เมตร

หน่วยแรงผัดที่ยอมให้ **600** กก./ตร.ม.

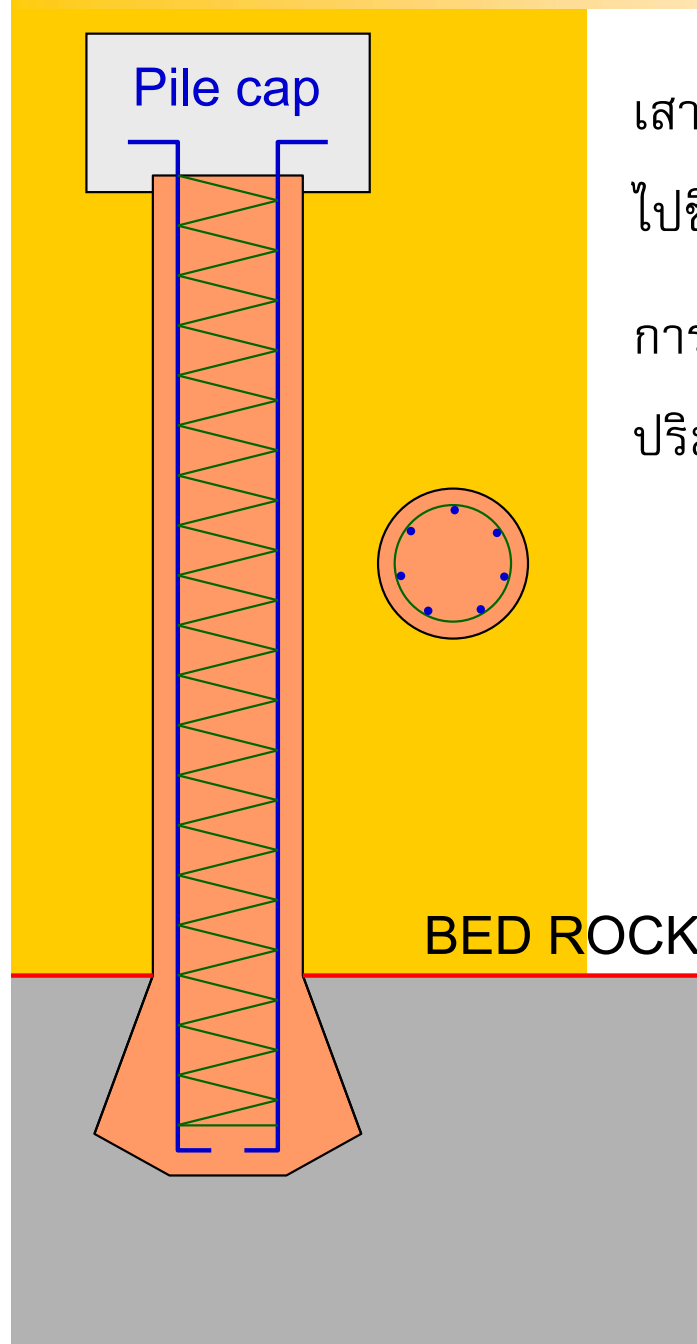
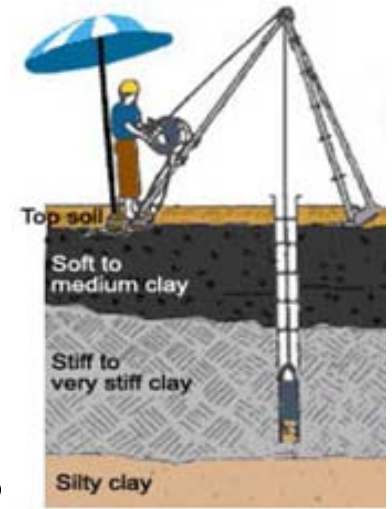
■ ดินที่ระดับความลึกเกิน **7** เมตร

หน่วยแรงผัดที่ยอมให้ **800 + 200L** กก./ตร.ม.

โดยที่ **L** คือความยาวส่วนที่เกิน **7** เมตร

เสาเข็มเจาะ (bored pile)

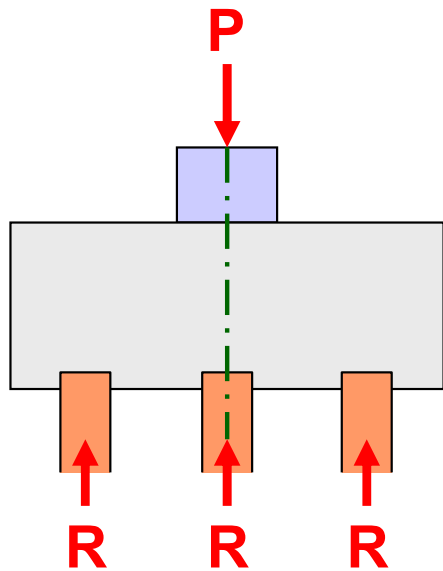
เสาเข็มเจาะสามารถส่งถ่ายน้ำหนักลงสู่ชั้นดินที่ลึกลงไปซึ่งเสาเข็มตอกอาจลงไปไม่ถึง

การใช้เสาเข็มตอกจำนวนมากทำให้เกิดการแทนที่ดินปริมาณมากอาจส่งผลต่ออาคารข้างเคียง

ฐานรากเสาเข็มรับน้ำหนักตรงศูนย์

สมมุติให้เสาเข็มทุกต้นรับน้ำหนักบรรทุกเท่ากัน

$$R = \frac{P}{n} \leq R_a$$

โดยที่ R = น้ำหนักบรรทุกที่เสาแต่ละต้นรองรับ

P = น้ำหนักบรรทุกใช้งานทั้งหมด = $D + L + W$

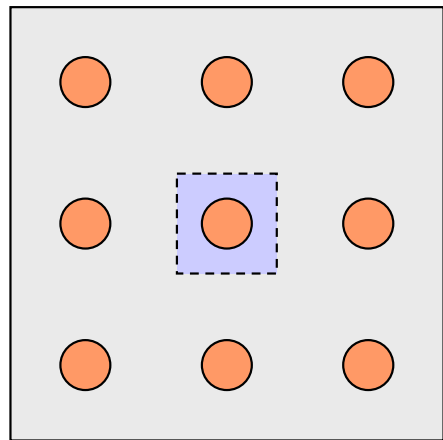
D = น้ำหนักบรรทุกคงที่

L = น้ำหนักบรรทุกจร

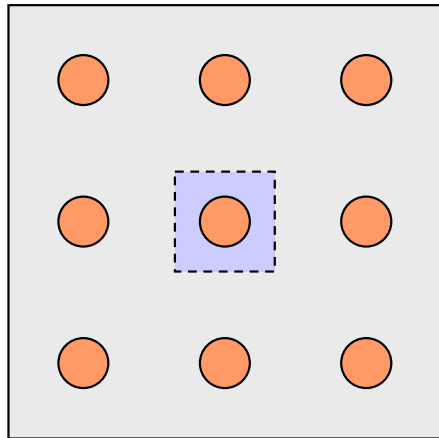
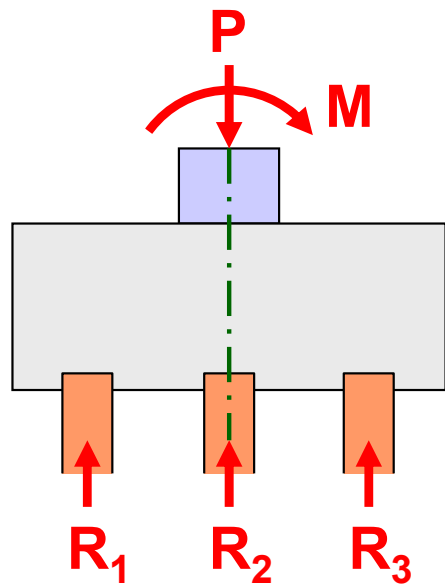
W = น้ำหนักฐานรากและดินถมเหนือฐานราก

n = จำนวนเสาเข็ม

R_a = น้ำหนักบรรทุกที่ยอมให้ของเสาเข็มแต่ละต้น

ฐานรากเสาเข็มรับน้ำหนักเยื้องศูนย์กลาง

เสาเข็มทุกต้นจะรับน้ำหนักบรรทุกทุกไม่เท่ากัน เสาเข็มทางด้านที่โมเมนต์ดัดทำให้เกิดแรงอัดจะรับน้ำหนักมากขึ้น

$$R = \frac{P}{n} \pm \frac{Md_n}{\sum d_n^2} \leq R_a$$

โดยที่ R = น้ำหนักบรรทุกที่เสาแต่ละต้นรองรับ

P = น้ำหนักบรรทุกใช้งานทั้งหมด = $D + L + W$

M = โมเมนต์ดัดใช้งานที่กระทำกับตอม่อ

d_n = ระยะห่างของเสาเข็มแต่ละต้นจากแกนศูนย์กลางว่างของกลุ่มเสาเข็ม

n = จำนวนเสาเข็ม

R_a = น้ำหนักบรรทุกที่ยอมให้ของเสาเข็มแต่ละต้น

การออกแบบฐานรากเสาเข็ม

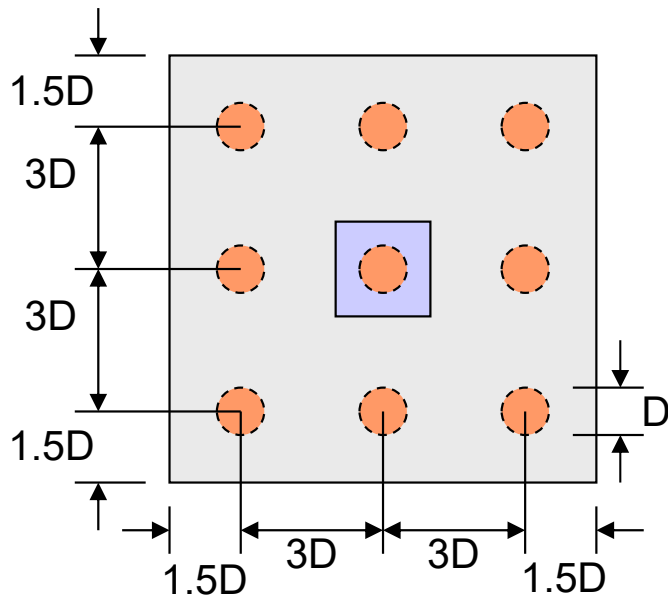
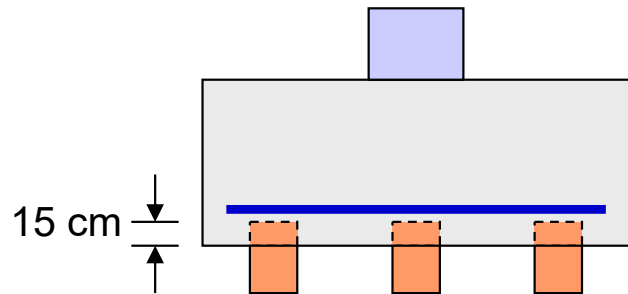
แรงในเสาเข็มสำหรับออกแบบฐานราก:

WSD

$$R = \frac{D + L}{n}$$

SDM

$$R_u = \frac{1.4D + 1.7L}{n}$$

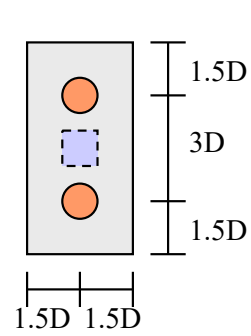

กำหนดขนาดฐานราก:

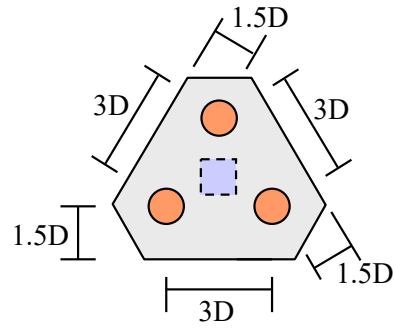
- ระยะห่างระหว่างเสาเข็ม **3D**
- ระยะระหว่างเสาเข็มถึงขอบฐานราก **1.5D**

โดยที่ **D** คือขนาดเสาเข็ม

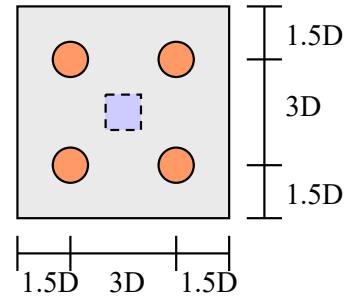
การจัดวางเสาเข็มในฐานราก

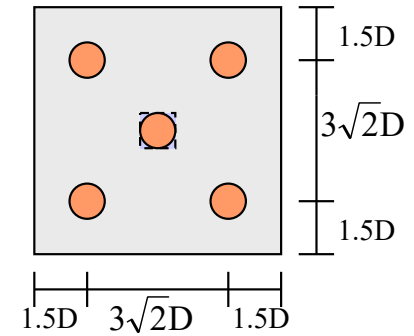
2 PILES

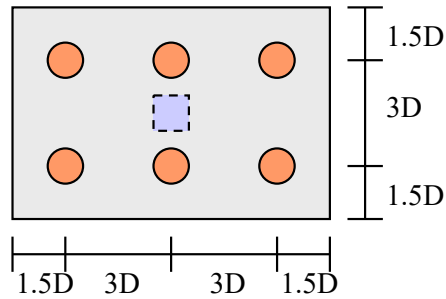
3 PILES

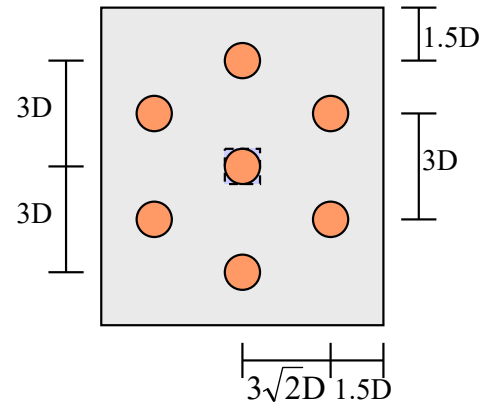
4 PILES

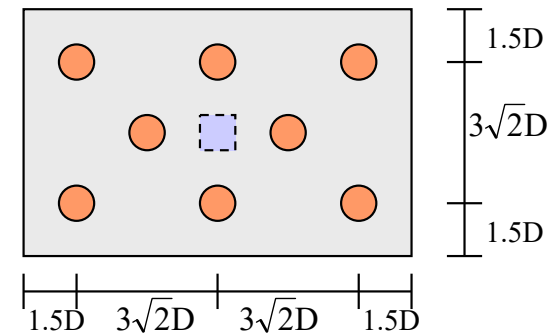
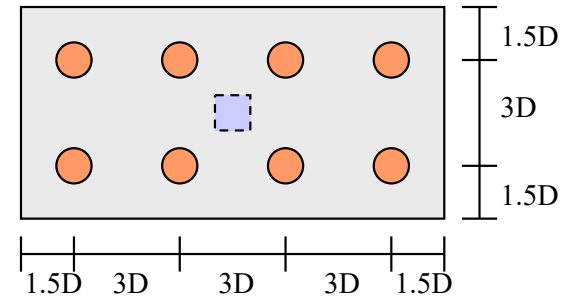
5 PILES

6 PILES

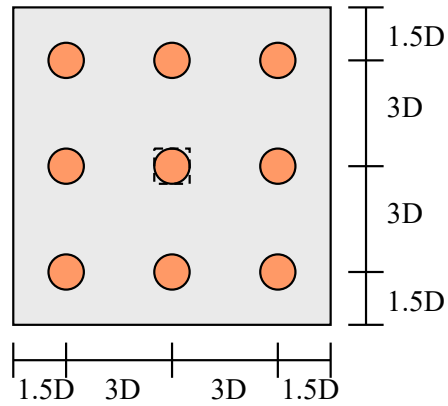

7 PILES

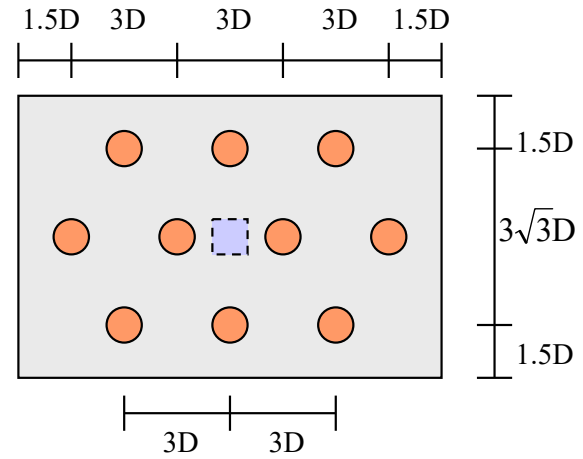

8 PILES

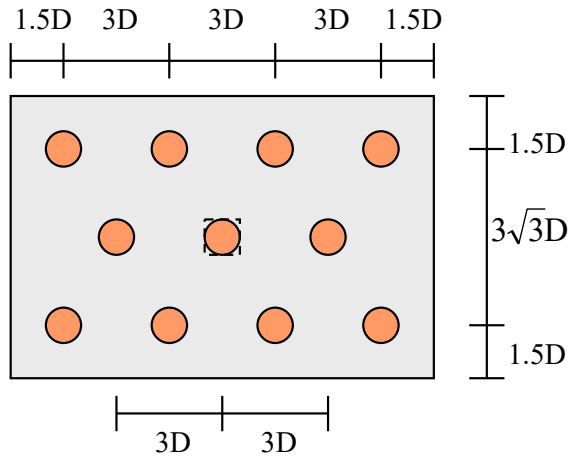
การจัดวางเสาเข็มในฐานราก

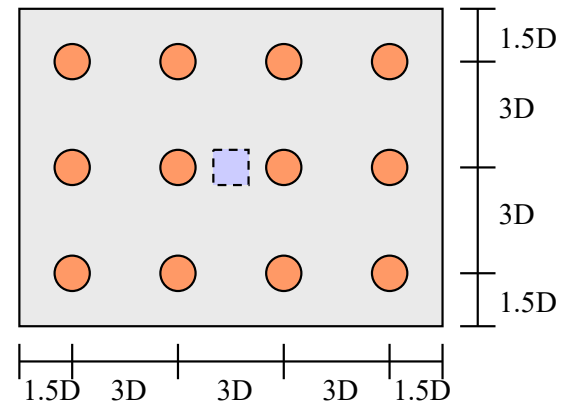
9 PILES

10 PILES

11 PILES

12 PILES

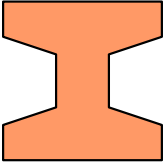
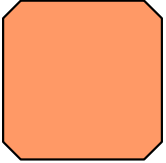
โรงงานผลิตเสาเข็มตอก

การผลิตเสาเข็มตอก

เสาเข็มคอนกรีตอัดแรง(เข็มตอก)

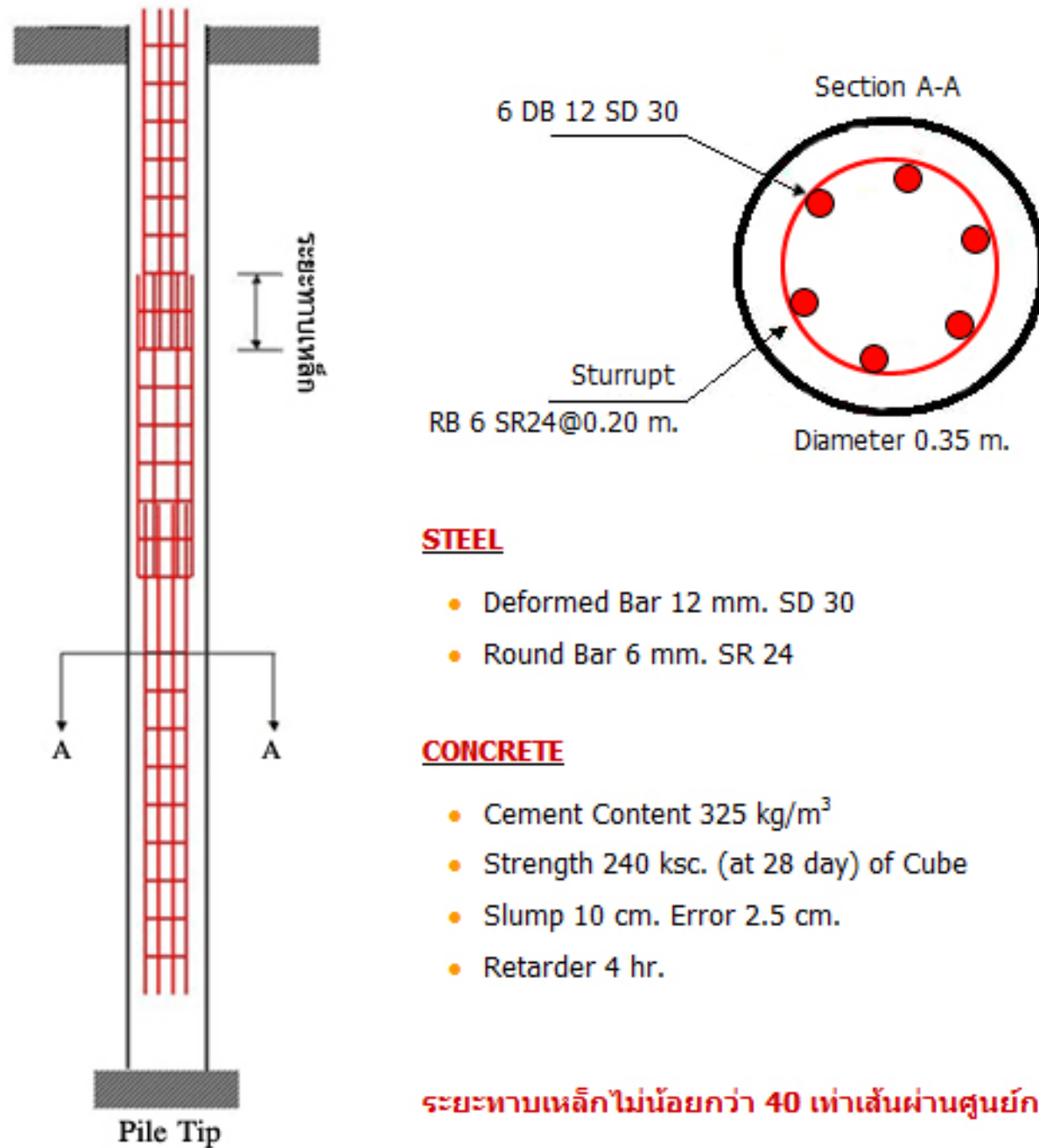
Section	Size(m)	Load capacity (ton)
	0.18 x 0.18	15
	0.22 x 0.22	22
	0.26 x 0.26	30
	0.30 x 0.30	43
	0.35 x 0.35	57
	0.40 x 0.40	80
	0.16 x 0.16	15
	0.18 x 0.18	21
	0.22 x 0.22	30
	0.26 x 0.26	43
	0.30 x 0.30	50
	0.35 x 0.35	80
	0.40 x 0.40	100

กำลังเสาเข็มเจาะ

$$P_a = 0.25(0.85 f'_c A_g)$$

Typical Detail of Reinforcement Cage for Bored Pile Diameter 35 centimeters.

STEEL

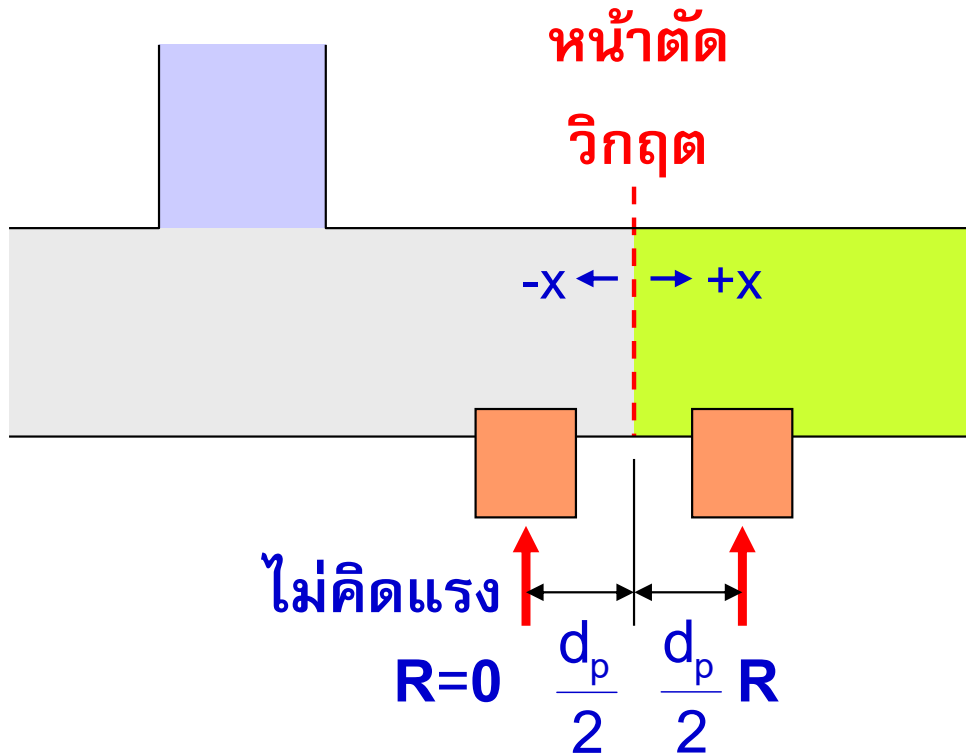
- Deformed Bar 12 mm. SD 30
- Round Bar 6 mm. SR 24

CONCRETE

- Cement Content 325 kg/m³
- Strength 240 ksc. (at 28 day) of Cube
- Slump 10 cm. Error 2.5 cm.
- Retarder 4 hr.

ระยะทาบเหล็กไม่น้อยกว่า 40 เท่าเส้นผ่านศูนย์กลางเหล็กเสริม

แรงเฉือนในฐานรากเสาเข็ม

▶ เสาเข็มอยู่นอกหน้าตัดวิกฤต $\geq d_p/2$
ให้คิดแรงปฏิกิริยาทั้งหมด

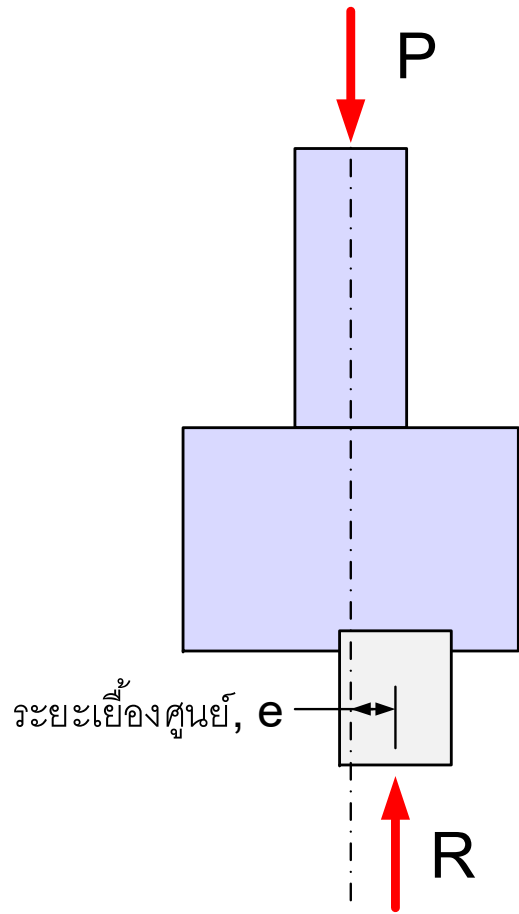
▶ เสาเข็มอยู่ในหน้าตัดวิกฤต $\geq d_p/2$
ให้คิดแรงปฏิกิริยาเป็นศูนย์

▶ เสาเข็มอยู่ในช่วง $-d_p/2 \leq x \leq d_p/2$ ให้คิดแรงปฏิกิริยาเป็นสัดส่วนโดยตรง:

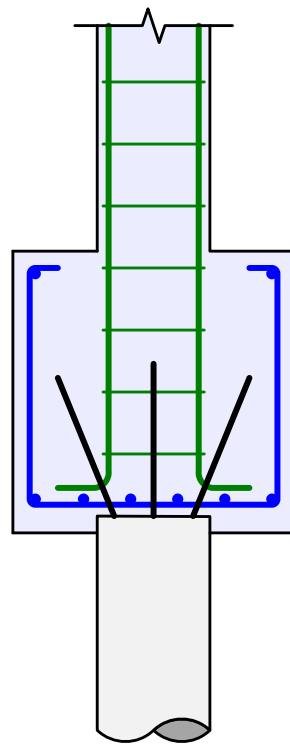
$$R' = \left(\frac{1}{2} + \frac{x}{d_p} \right) R$$

โดยที่ x คือระยะระหว่างหน้าตัดวิกฤตและศูนย์กลางเสาเข็ม เป็นลบเมื่อเสาเข็มอยู่ในหน้าตัดวิกฤต และเป็นบวกเมื่อเสาเข็มอยู่นอก

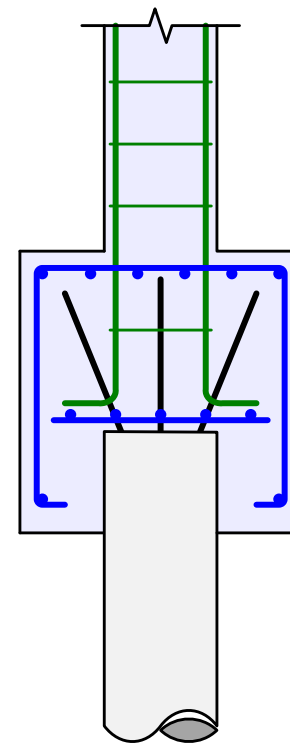

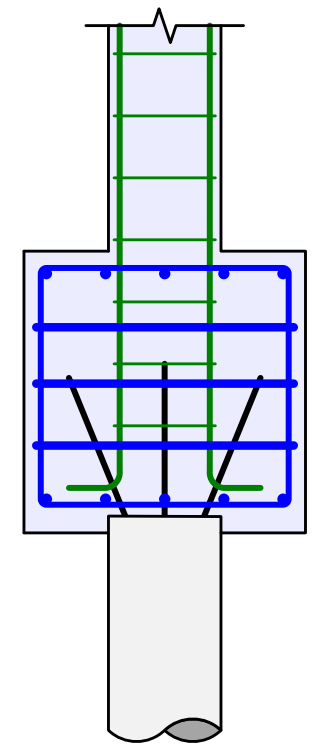
$$e \leq 0.1D$$

(ก)

(ข)

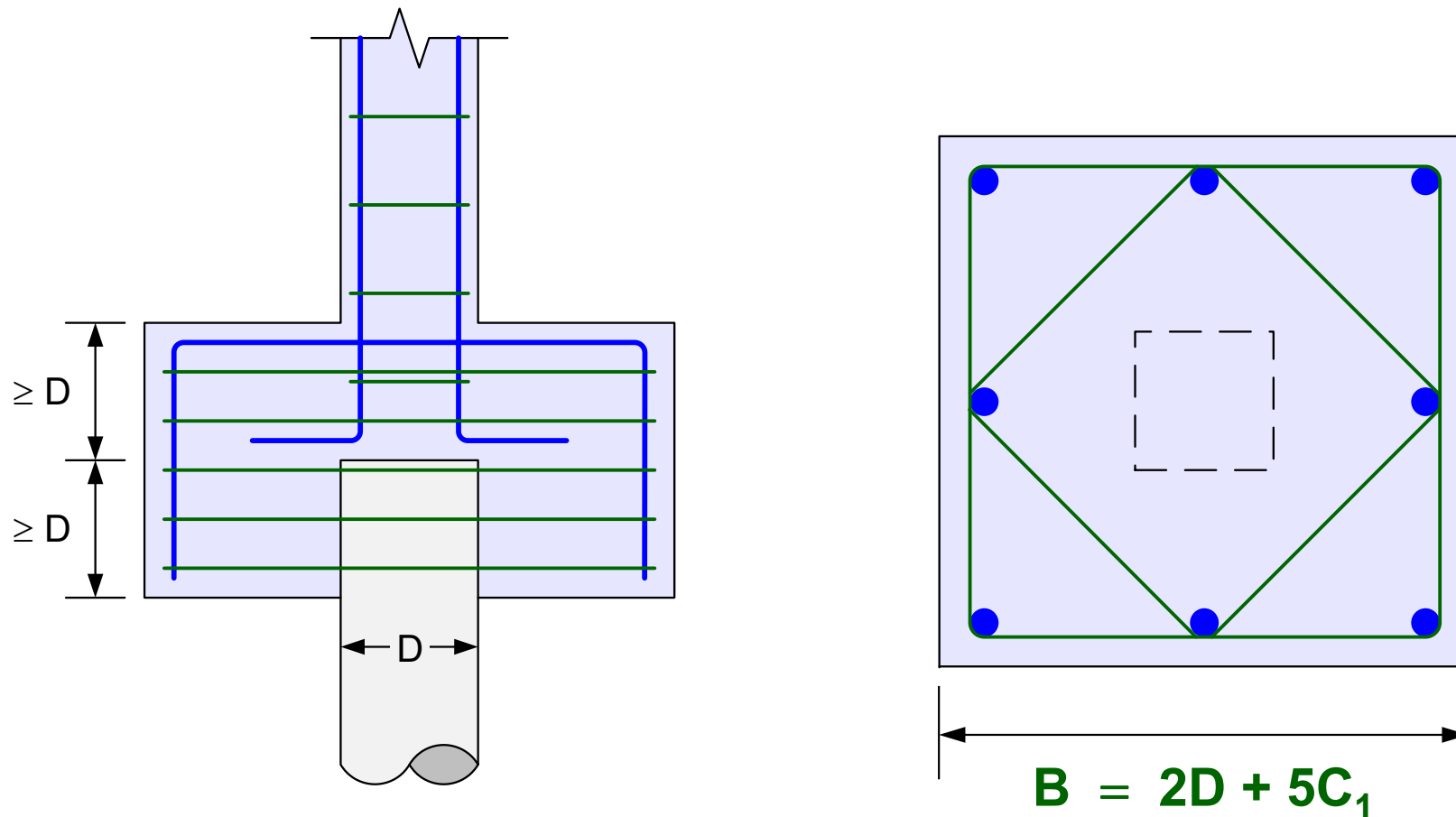
(ค)

รูปแบบการเสริมเหล็กในเสาเข็มหนึ่งต้น

การเสริมเหล็กในฐานราก F1 เพื่อรองรับการเยื้อง

สรุป
เหล็กปลอกที่นิยมใช้คือ 2-ป. RB9 @ 0.10 ม. เหล็กยื่นใช้ตามความเหมาะสมกับขนาดฐานรากโดยระยะห่างเหล็กยื่นต้องไม่เกิน 45 ซม.

เมื่อ D คือขนาดเสาเข็ม และ C_1 คือระยะหุ้มคอนกรีต ฐานรากโดยทั่วไป $C_1 = 7.5$ ซม.
และในพื้นที่กัดกร่อนสูงเช่นบริเวณชายทะเลหรือดินเค็มใช้ $C_1 = 10$ ซม.

ตัวอย่างที่ 14.1 ออกแบบฐานรากเสาเข็มตอก I – 0.30×0.30 ม. ซึ่งมีกำลังรับน้ำหนักที่ยอมให้ 40 ตัน/ต้น ต่อม่อมีขนาด 0.30×0.30 ม.² น้ำหนักบรรทุกคงที่ 18 ตัน น้ำหนักบรรทุกจร 14 ตัน กำลังคอนกรีต $f'_c = 240$ กก./ชม.² กำลังครากเหล็กเสริม $f_y = 4,000$ กก./ชม.²

วิธีทำ จำนวนเสาเข็มที่ต้องการ $n = \frac{1.1(18 + 14)}{40} = 0.88 \rightarrow 1$ ต้น

ขนาดเสาเข็ม $D = 0.30$ เมตร

ระยะฝังเสาเข็มในฐานราก $\geq D = 0.30$ เมตร

ระยะหัวเข็มถึงผิวบนฐานราก $\geq D = 0.30$ เมตร

ความสูงฐานราก $H_f = 0.30 + 0.30 = 0.60$ เมตร

พื้นที่ก่อสร้างเป็นพื้นดินทั่วไป ระยะหุ้ม $C = 0.075$ เมตร

ความกว้างฐานราก $B = 2D + 5C = 2(0.30) + 5(0.075)$
 $= 0.975 \rightarrow 1.00$ เมตร

น้ำหนักฐานราก $W_f = 2.4 \times 0.6 \times 1.0^2 = 1.44$ ตัน

น้ำหนักบรรทุกรวม $P = 18 + 14 + 1.44 = 33.44$ ตัน < 40 ตัน

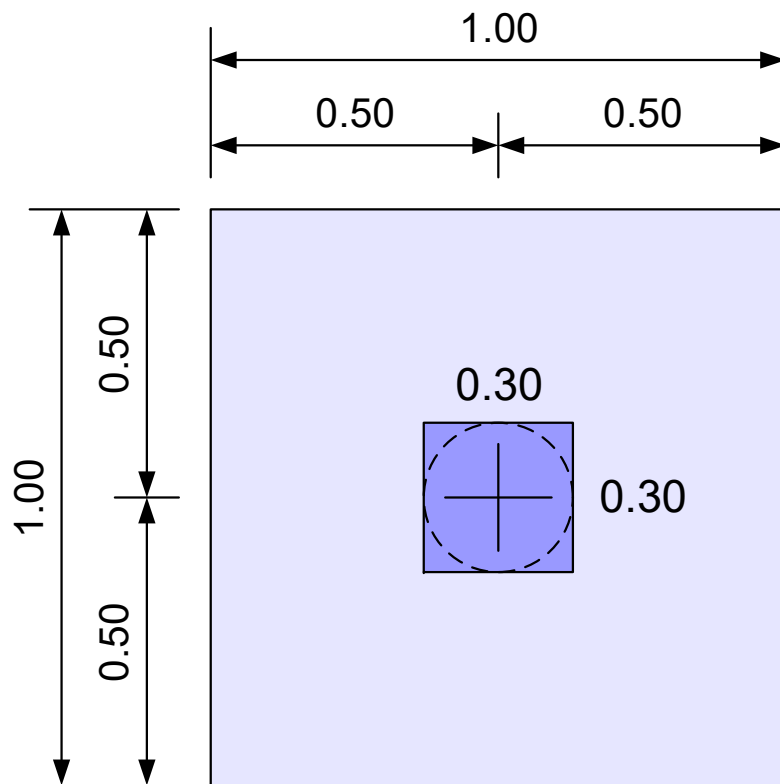
OK

กำหนดเหล็กยื่นและเหล็กปลอก โดยใช้เหล็กยื่น 8DB20 ระยะหุ้มสองข้างๆละ 7.5 ซม.

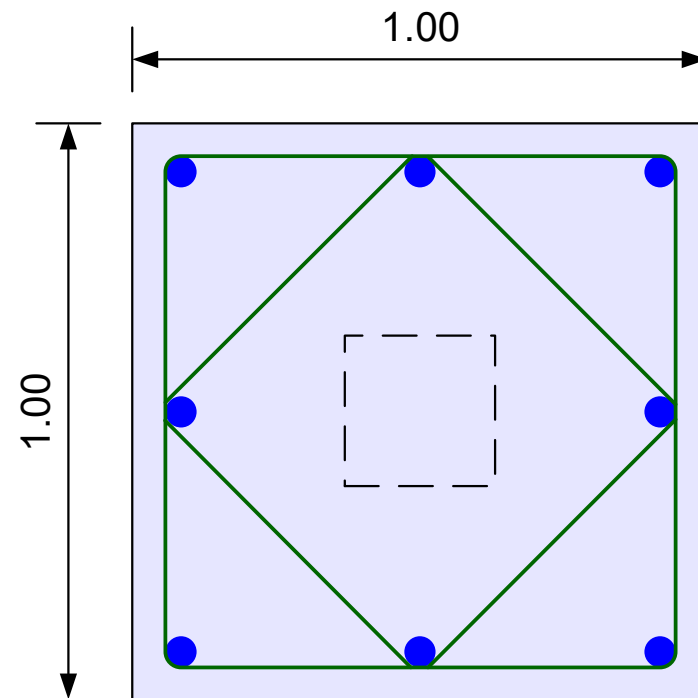
ระยะห่างเหล็กเสริม = $(100 - 2(7.5) - 2.5)/2 = 41.25$ ซม. < 45 ซม.

OK

ดังนั้นใช้เหล็กยื่น 8DB20 และเหล็กปลอก 2ป RB9 @ 0.10 ม.

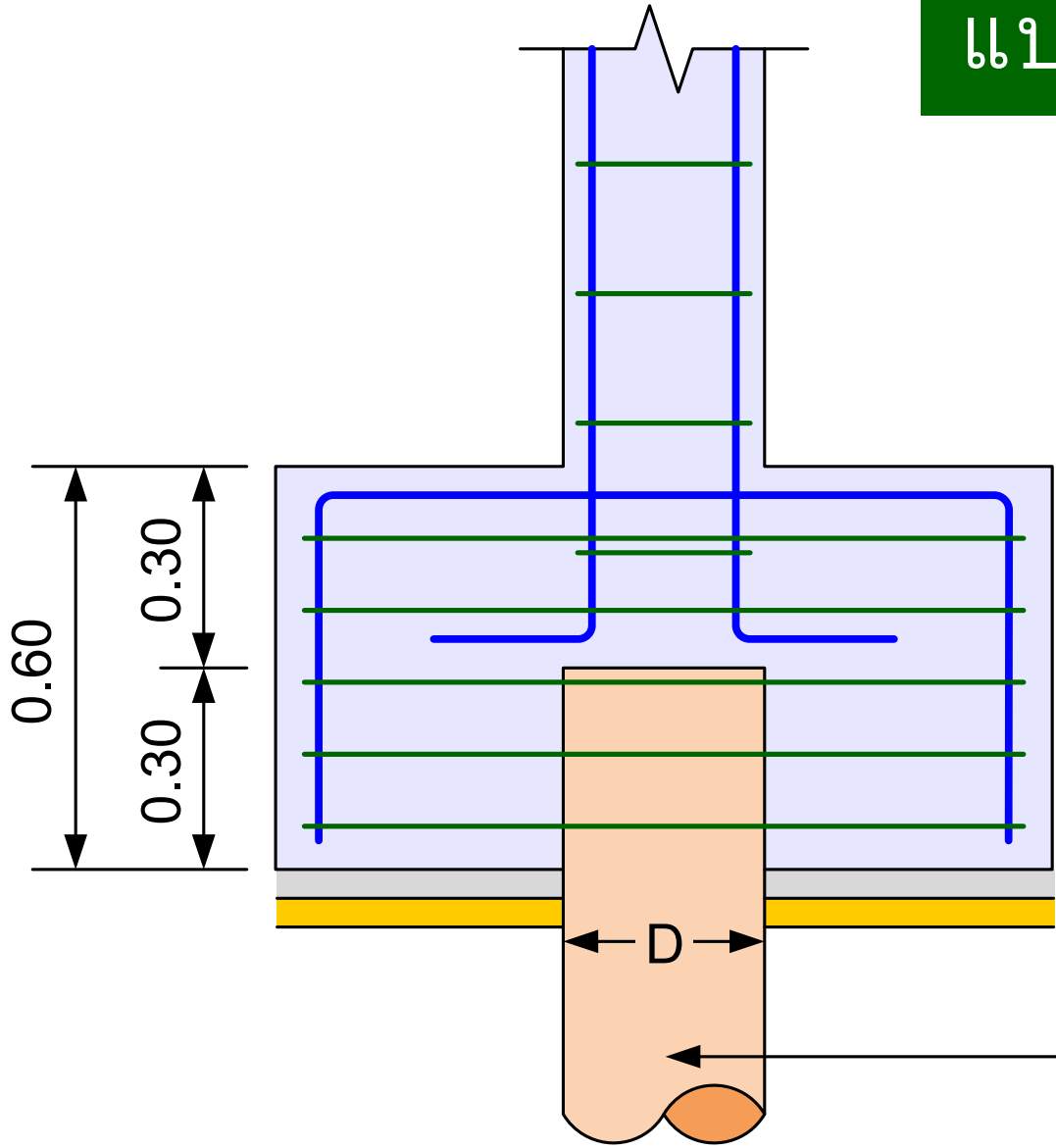
F1 PLAN

8DB20

2¹ RB9 @ 0.10 m

แบบรายละเอียดฐานราก F1

8DB20

2¹ RB9 @ 0.10 m

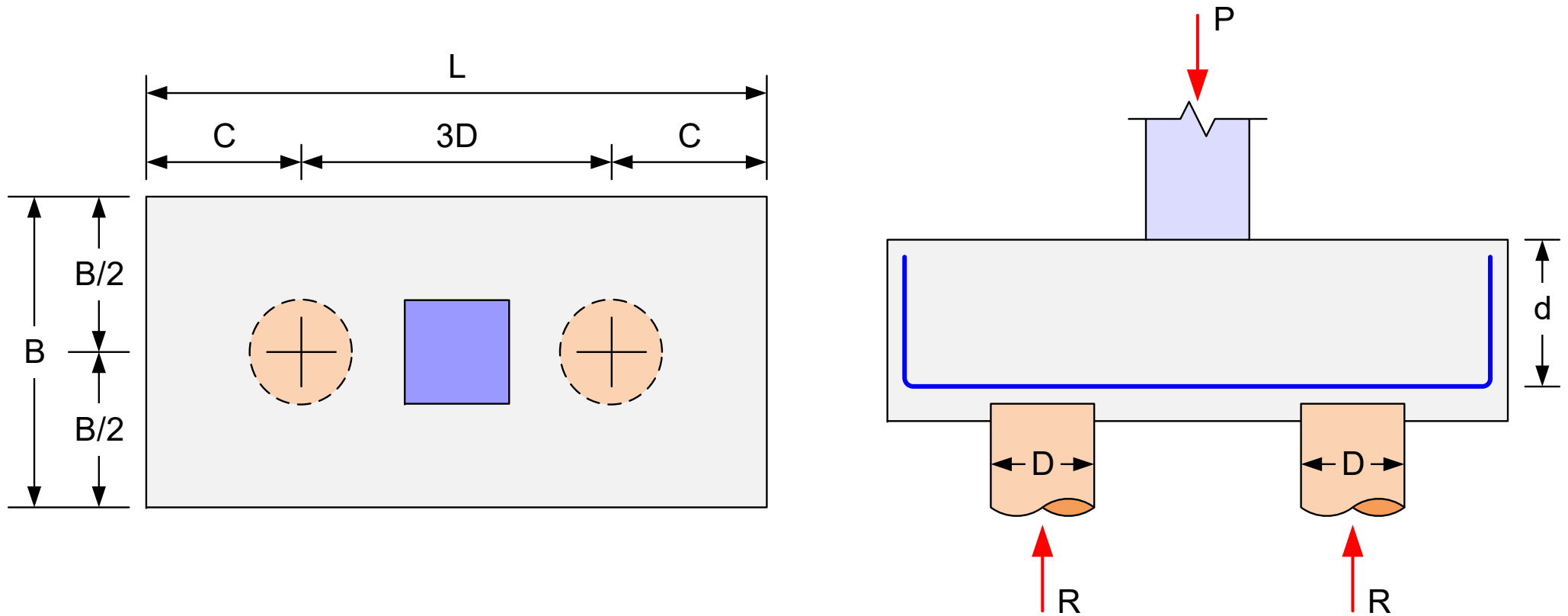
± 0.05 m ฐาน
± 0.05 m ฐาน

ความยาว 1.0 m , ฐาน
ความยาว 1.0 m , ฐาน

F1 SECTION

ฐานรากเสาเข็ม 2 ต้น

F2

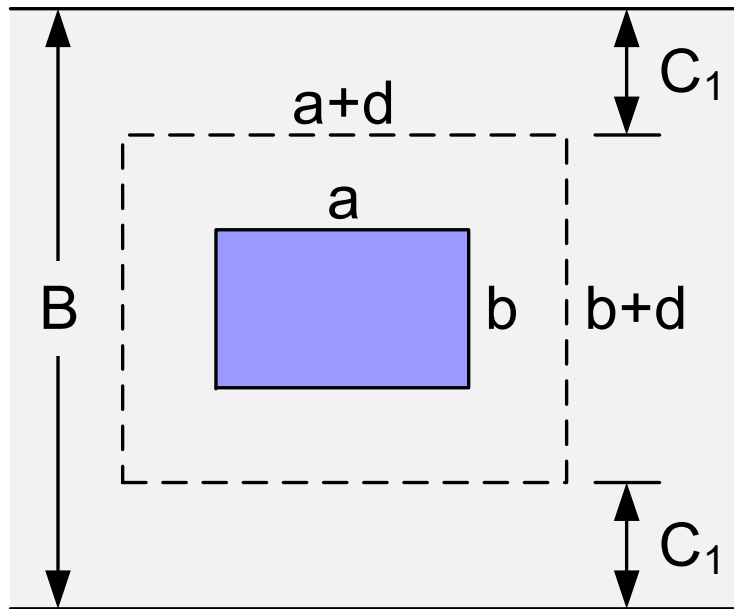
ความกว้างของฐานราก B พิจารณาจากระยะ $B/2$ ต้องไม่น้อยกว่าขนาดเสาเข็ม D :

$$B \geq 2D$$

ระยะห่างระหว่างเสาเข็มควรอยู่ระหว่าง $1.5D$ ถึง $3D$ ระยะ $3D$ จะให้ผลดีที่สุด

การเชื่อมทะเลงูในฐานรากเสาเข็ม 2 ต้น

F2

นอกจากนั้นความกว้างฐานรากยังต้องไม่น้อยกว่าระยะจากเส้นรอบรูปการเชื่อมทะเลงูออกมาข้างละ C_1 (ระยะหุ้ม) :

$$B \geq b + d + 2C_1$$

เมื่อ b = ความกว้างตอม่อ, d = ความลึกประสิทธิภาพของฐานราก และ $C_1 = 7.5$ ซม. โดยทั่วไป และ 10 ซม. ในพื้นที่กัดกร่อนสูงเช่น บริเวณชายทะเลหรือดินเค็ม

ระยะ C จากขอบฐานรากด้านข้างถึงเสาเข็ม ต้องไม่น้อยกว่าขนาดเสาเข็ม D

ความยาวฐานราก

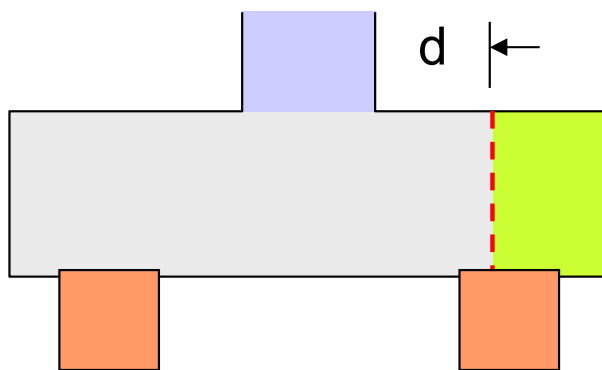
$$L = 3D + 2C$$

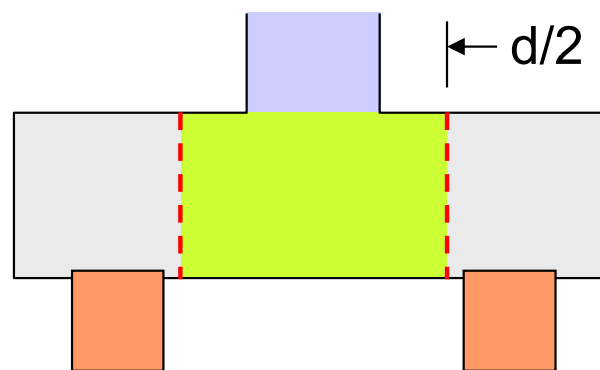
การออกแบบฐานรากเสาเข็ม

ในการออกแบบฐานรากจะคิดเหมือนเป็นคานช่วงเดียวที่มีแรงกระทำลงกลางช่วงจากเสา ตอม่อและเสาเข็มทำหน้าที่เป็นจุดรองรับทั้งสองข้างโดยจะพิจารณาให้ต้านทานแรงคือ

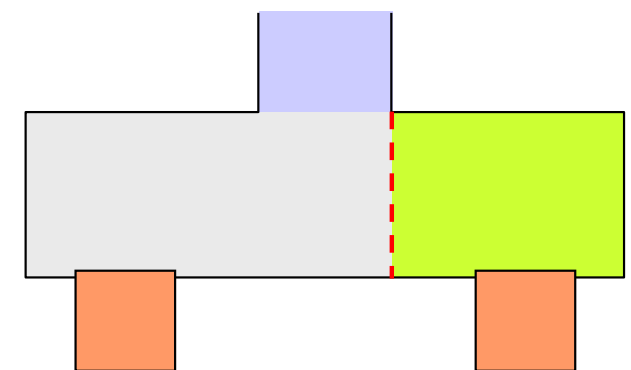
1. การเฉือนคาน โดยใช้หน้าตัดวิกฤตที่ระยะ d จากขอบตอม่อ
2. การเฉือนทะลุ โดยใช้หน้าตัดวิกฤตที่ระยะ $d/2$ จากขอบตอม่อ
3. การตัด โดยใช้หน้าตัดวิกฤตที่ขอบตอม่อ และ ความลึกประสิทธิผล d

การเฉือนคาน

การเฉือนทะลุ

การตัด

ตัวอย่างที่ 14.2 ออกแบบฐานรากเสาเข็มตอก I – 0.26×0.26 ม. ซึ่งมีกำลังรับน้ำหนักที่ยอมให้ 25 ตัน/ตัน ตอม่อมีขนาด 0.30×0.30 ม.² น้ำหนักบรรทุกคงที่ 22 ตัน น้ำหนักบรรทุกจร 18 ตัน กำลังคอนกรีต $f'_c = 240$ กก./ซม.² กำลังครากเหล็กเสริม $f_y = 4,000$ กก./ซม.²

วิธีทำ

1. จัดขนาดฐานราก สมมุติน้ำหนักฐานราก 20%

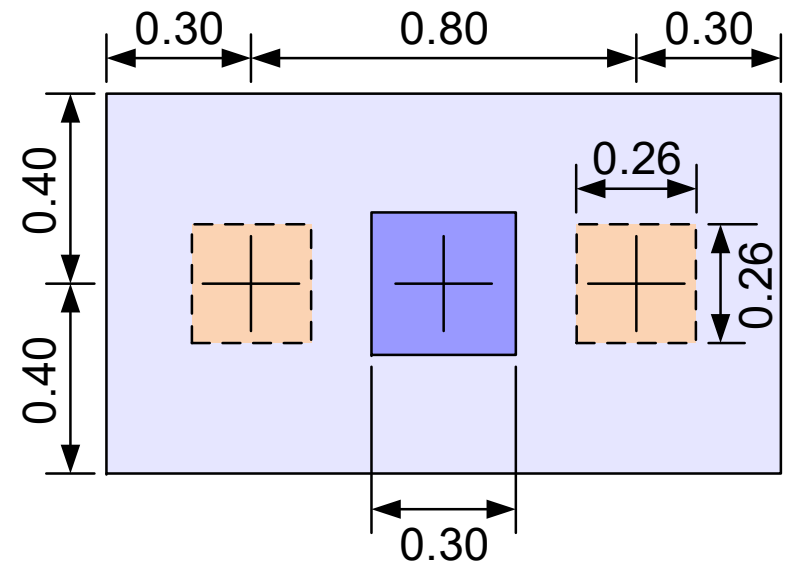
$$\begin{aligned} \text{จำนวนเสาเข็มที่ต้องการ } n &= \frac{1.2(22 + 18)}{25} \\ &= 1.92 \rightarrow 2 \text{ ตัน} \end{aligned}$$

ขนาดเสาเข็ม $D = 0.26$ เมตร,

ระยะห่างเสาเข็ม $3D = 3 \times 0.26 = 0.78 \rightarrow 0.80$ เมตร

ระยะขอบ $C \geq D \rightarrow 0.30$ เมตร

ความยาวฐานราก $L = 0.80 + 2 \times 0.30 = 1.40$ เมตร

ลองใช้ฐานรากหนา 40 ซม. → ความลึกประสิทธิภาพ $d = 30$ ซม.

ความกว้างฐานราก $B \geq 2D = 2 \times 0.26 = 0.52$ เมตร

$B \geq b + d + 2C_1 = 0.3 + 0.3 + 2 \times 0.075 = 0.75$ เมตร

ควบคุม

ตั้งหน้าใช้ความกว้าง $B = 0.80$ เมตร แบ่งครึ่งที่ระยะ $B/2 = 0.40$ เมตร

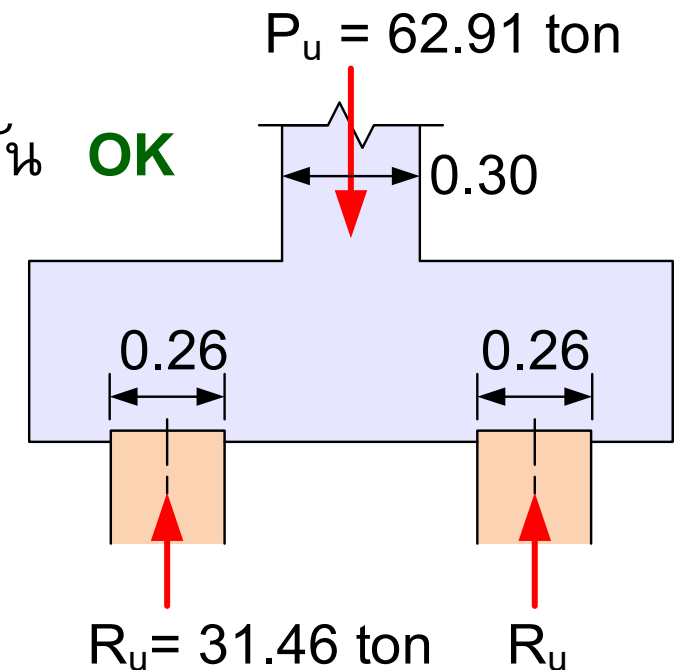
น้ำหนักฐานราก $W_f = 0.80 \times 1.40 \times 0.4 \times 2.4 = 1.08$ ตัน

รวมน้ำหนักทั้งหมด $P = 22 + 1.08 + 18 = 41.08$ ตัน

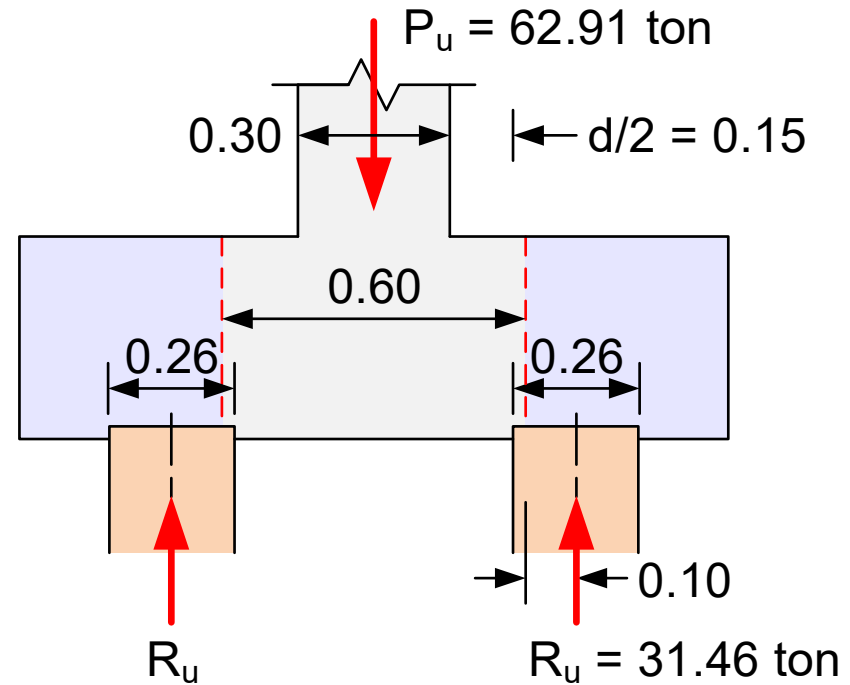
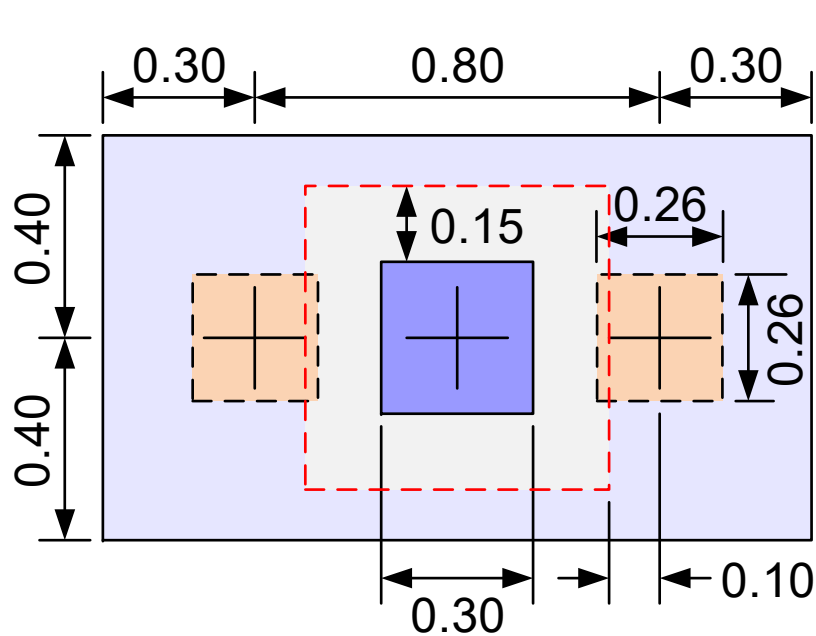
น้ำหนักลงเข็ม $R = 41.08/2 = 20.54$ ตัน < 25 ตัน **OK**

น้ำหนักเพิ่มค่า
 $P_u = 1.4(22 + 1.08) + 1.7 \times 18$
 $= 62.91$ ตัน

แรงในเสาเข็ม
 $R_u = 62.91/2 = 31.46$ ตัน

2. ตรวจสอบการเฉือนทะลุ ที่ระยะ $d/2 = 15$ ซม. จากขอบตอม่อ

จากรูปศูนย์กลางเสาเข็มอยู่นอกหน้าตัดวิกฤต 0.10 ม. $(+x) < D/2 = 0.26/2 = 0.13$ ม.
 ดังนั้นปรับค่าแรงในเสาเข็ม R_u เป็น R'_u

แรงเฉือนทะลุ :
$$V_u = 2R'_u = 2R_u \left(\frac{1}{2} + \frac{x}{D} \right)$$

$$= 2 \times 31.46 \left(\frac{1}{2} + \frac{0.10}{0.26} \right) = 55.66 \text{ ตัน}$$

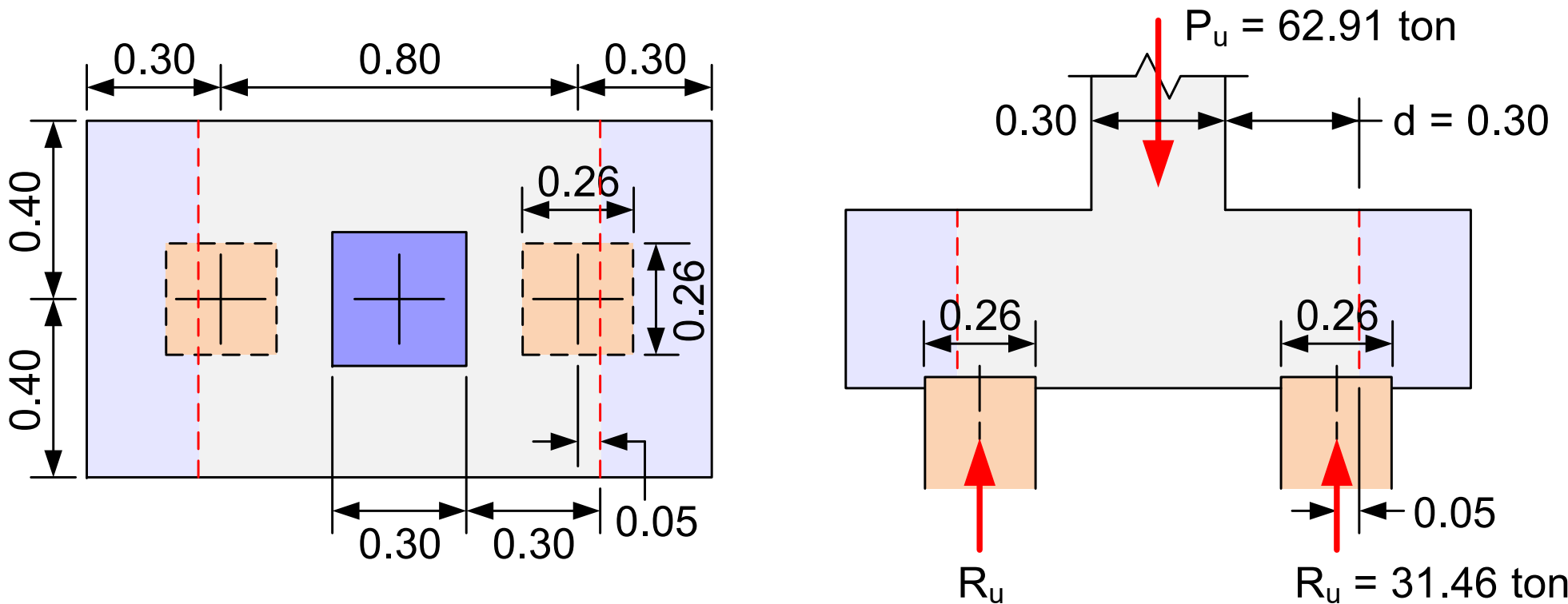
เส้นรอบรูปการเฉือน : $b_0 = 4 \times 0.60 = 2.40$ เมตร

กำลังเฉือนคอนกรีต : $\phi V_c = 0.85 \times 1.06 \sqrt{240} \times 240 \times 30 / 1,000$

$$= 100.5 \text{ ตัน} > V_u$$

OK

3. ตรวจสอบการเฉือนคาน ที่ระยะ $d = 30$ ซม. จากขอบตอม่อ

จากในรูปศูนย์กลางเสาเข็มอยู่ในหน้าตัดวิกฤต 0.05 ม. $(-x) < D/2 = 0.26/2 = 0.13$ ม.

ดังนั้นปรับค่าแรงในเสาเข็ม R_u เป็น R'_u

แรงเฉือนคาน :
$$V_u = R'_u = R_u \left(\frac{1}{2} + \frac{x}{D} \right)$$
$$= 31.46 \left(\frac{1}{2} - \frac{0.05}{0.26} \right) = 9.68 \text{ ตัน}$$

กำลังเฉือนคอนกรีต :
$$\phi V_c = 0.85 \times 0.53 \sqrt{240} \times 80 \times 30 / 1,000$$
$$= 16.8 \text{ ตัน} > V_u$$

OK

4. ออกแบบเหล็กเสริมรับโมเมนต์ดัด ความลึกประสิทธิภาพ $d = 30$

ซม.

เหล็กเสริมด้านสั้น : ใช้ปริมาณเหล็กเสริมกันร้าว

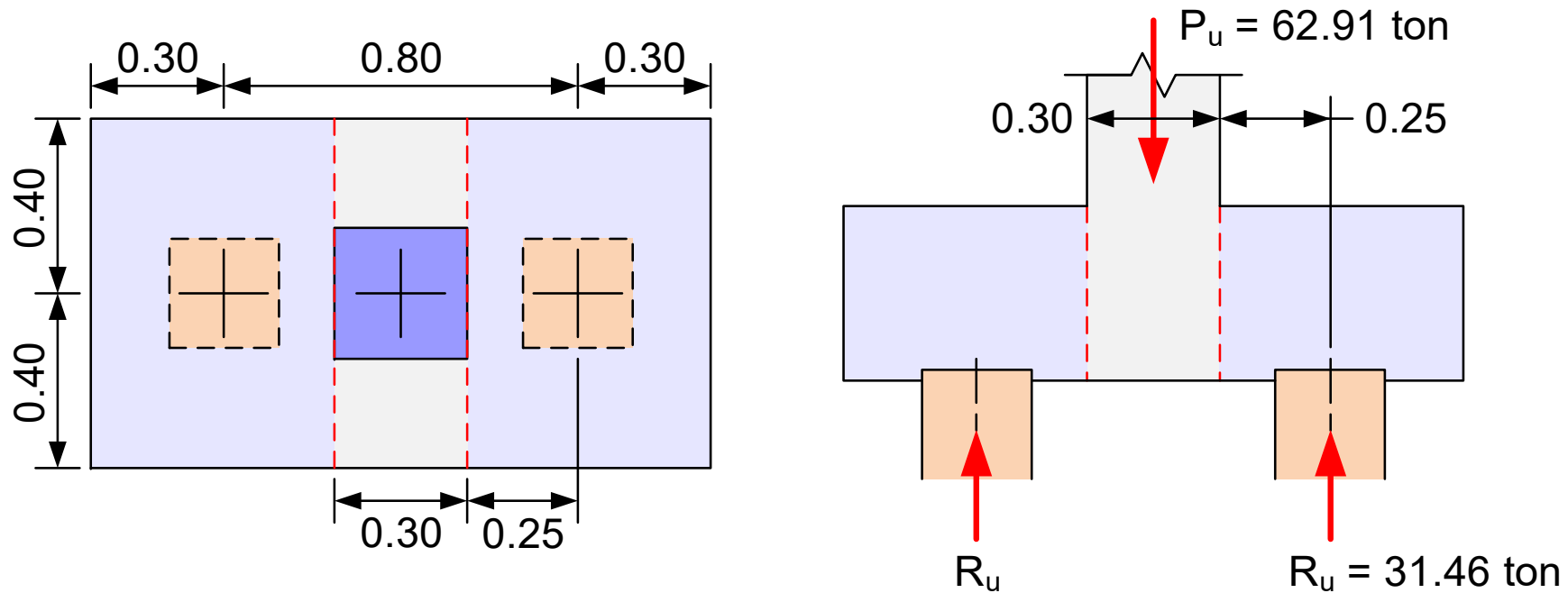
$$A_s = 0.0018 \times 140 \times 40 = 10.08 \text{ ซม.}^2$$

ใช้เหล็กเสริม **6-DB16** ($A_s = 6(2.01) = 12.06 \text{ ซม.}^2$)

ระยะห่าง $s = (140 - 2 \times 7.5) / 5 = 25 \text{ ซม.} < 3 \times 40 = 120 \text{ ซม.}$

OK

เหล็กเสริมด้านยาว : คำนวณโมเมนต์ที่หน้าตัดวิกฤตที่ผิวตอม่อ

โมเมนต์ดัด : $M_u = 31.46 \times 0.25 = 7.87$ ตัน-เมตร

$$R_n = \frac{7.87 \times 10^5}{0.9 \times 80 \times 30^2} = 12.15 \text{ กก./ซม.}^2$$

$$\rho = \frac{0.85 f'_c}{f_y} \left(1 - \sqrt{1 - \frac{2R_n}{0.85 f'_c}} \right) = 0.0031 < \rho_{\max} = 0.0197 \quad \text{OK}$$

$$A_s = \rho b d = 0.0031 \times 80 \times 30 = 7.44 \text{ ซม.}^2$$

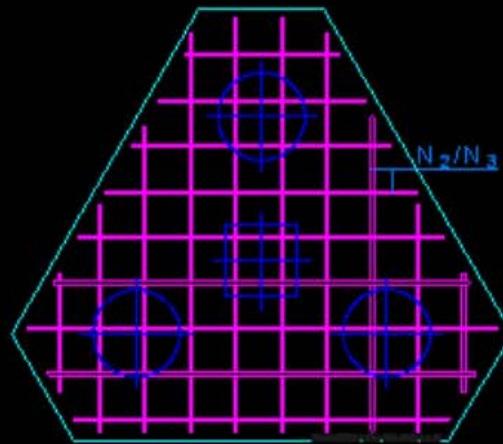
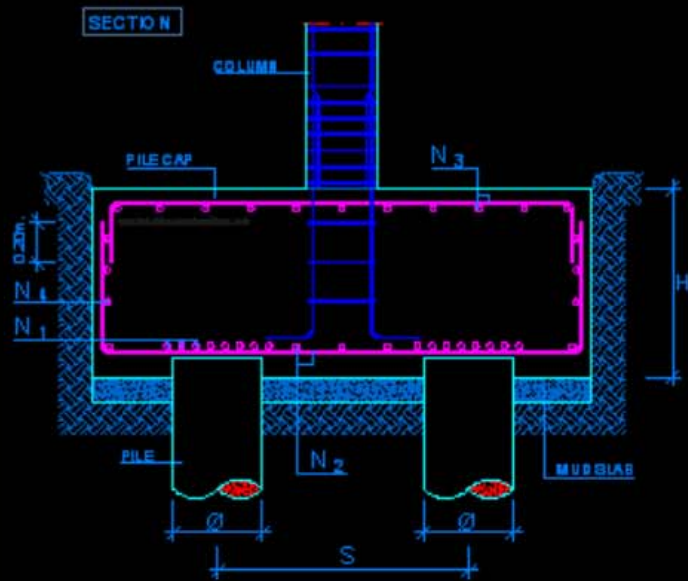
เหล็กกั้นร้าว $A_{s,\min} = 0.0018 b t = 0.0018 \times 80 \times 40 = 5.76 \text{ ซม.}^2 < A_s \quad \text{OK}$

ฐานรากเสาเข็ม 3 ต้น

F3

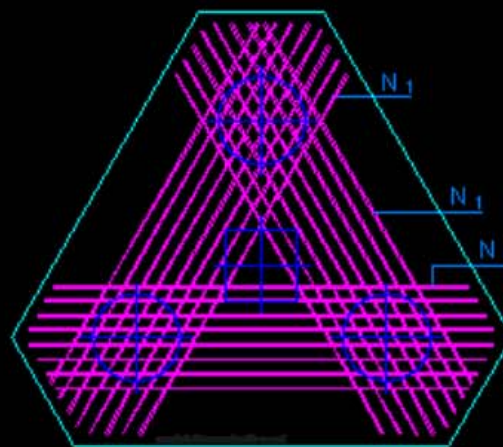
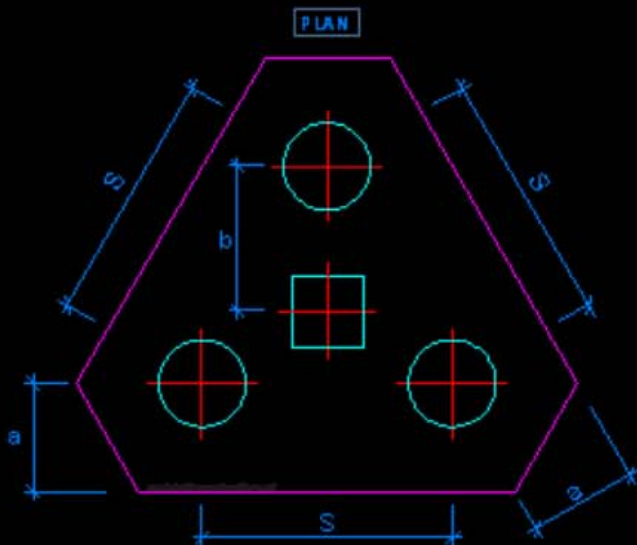

N2 PLAN, BOTTOM M STEEL
N3 PLAN, TOP STEEL

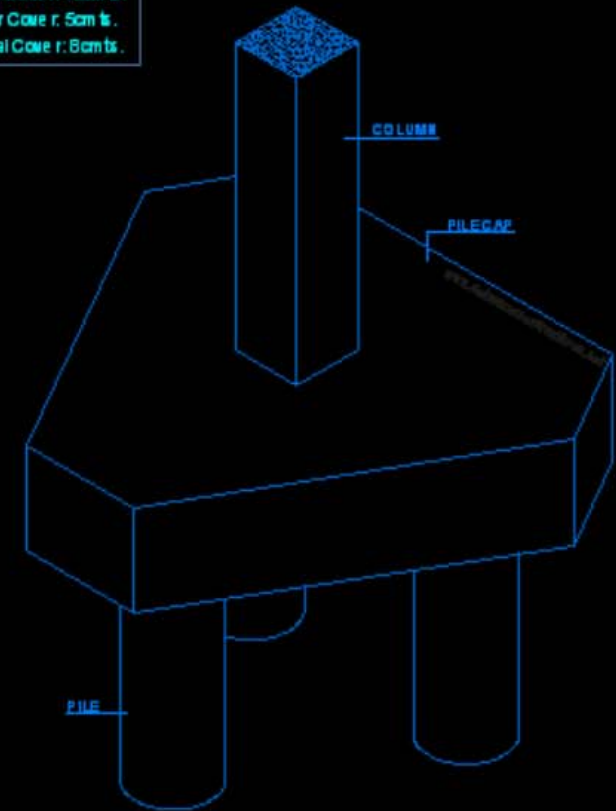
TYPE	ϕ cmts.	a cmts.	b cmts.	H cmts.	S cmts.	N ₁	N ₂	N ₃	N ₄
1	45	55	115	50	115	#0 12@20	#0 12@20	#0 12@15	50 12
2	60	80	105	60	20	#0 12@20	#0 12@20	#0 12@15	50 12
3	95	95	115	60	20	#0 12@20	#0 12@20	#0 12@15	50 12

COVERS

- Lower Cover: 15cm ts.
- Upper Cover: 5cm ts.
- Lateral Cover: 8cm ts.

N1 PLAN, BOTTOM M STEEL

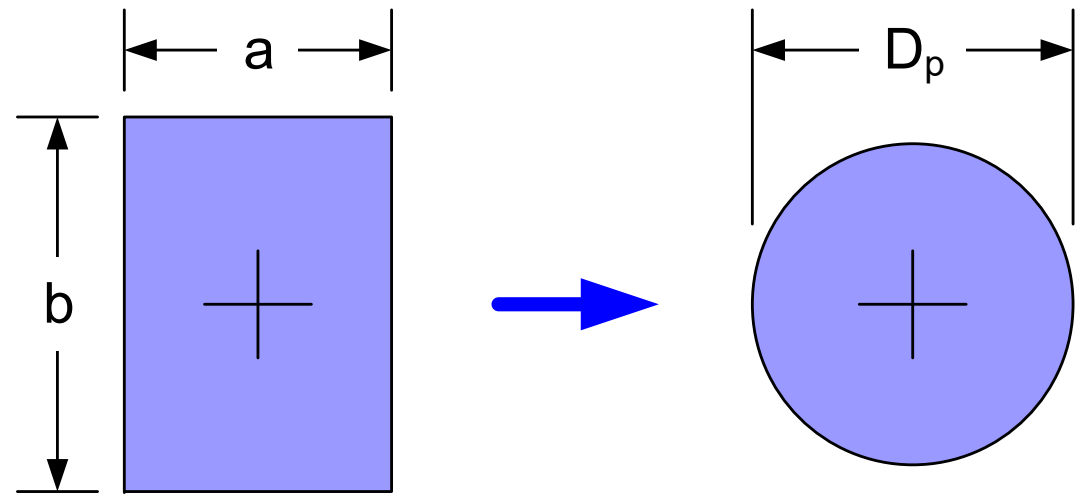

ISO METRIC

ขนาดตอม่อเทียบเท่า

D_p

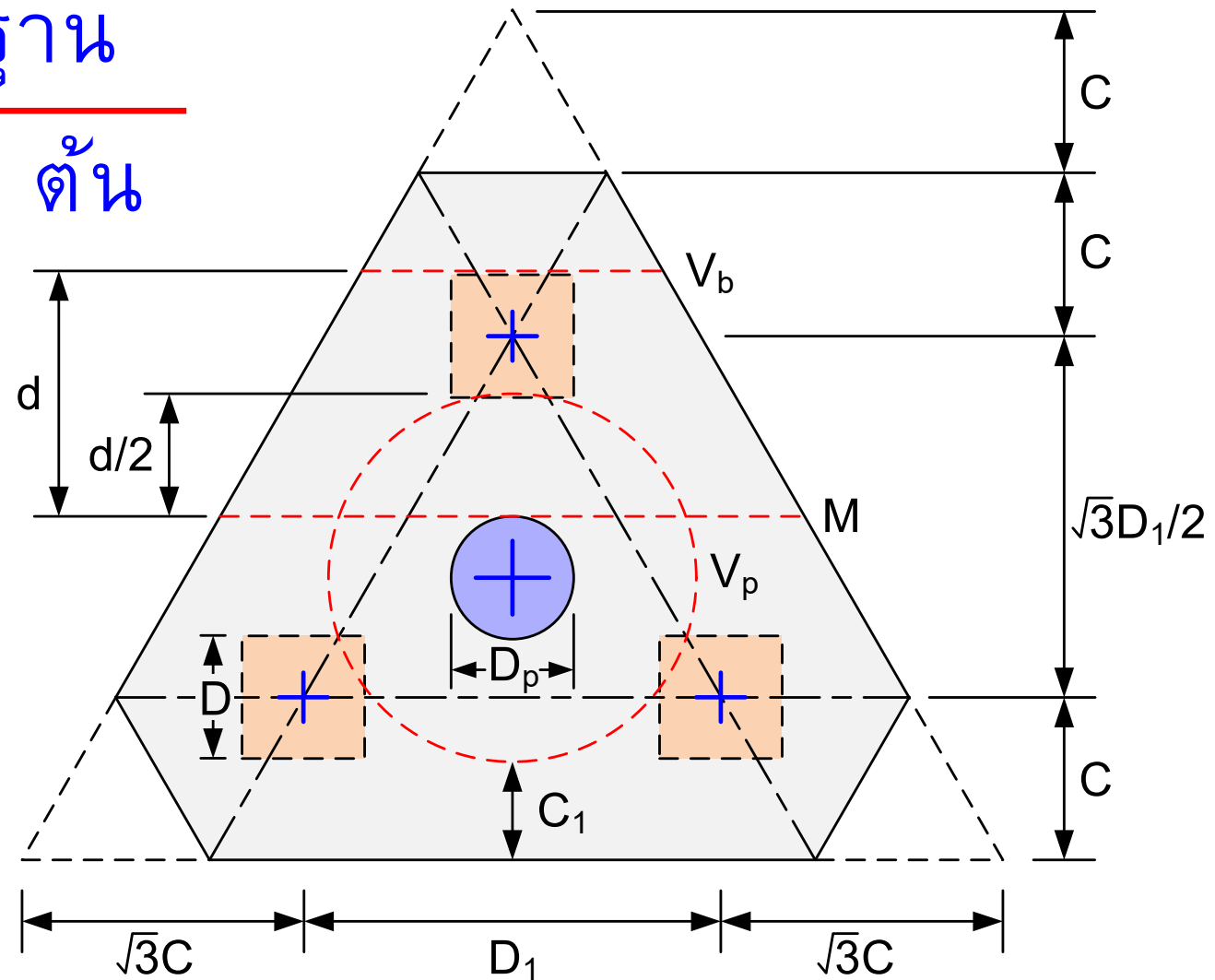
เพื่อความสะดวกในการคำนวณแรงเฉือน จะแปลงหน้าตัดตอม่อสี่เหลี่ยมเป็นวงกลมซึ่งมีพื้นที่เท่ากัน

$$ab = \frac{\pi}{4} D_p^2 \rightarrow D_p = 2\sqrt{\frac{ab}{\pi}}$$

การจัดขนาดฐาน

รากเสาเข็ม 3 ต้น

เส้นประวงกลม V_p สำหรับการเฉือนทะลุอยู่ห่างจากขอบตอม่อ $d/2$ โดยระยะห่างจากขอบฐานรากต้อง $\geq$ ระยะหุ้ม C_1 ซึ่งถ้าคิดระยะจากศูนย์กลางตอม่อถึงขอบล่างฐานราก

$$\frac{D_p + d}{2} + C_1 = \left(\frac{\sqrt{3}}{2} D_1 \right) / 3 + C$$

ดังนั้น

$$C_1 = \frac{D_1}{2\sqrt{3}} + C - \frac{D_p + d}{2}$$

ถ้าค่า C_1 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 7.5 ซม. สำหรับกรณีทั่วไป และ 10 ซม. สำหรับกรณีกัดกร่อน ให้เพิ่มระยะ D_1 โดยแทนค่า C_1 ที่ต้องการลงในสมการ

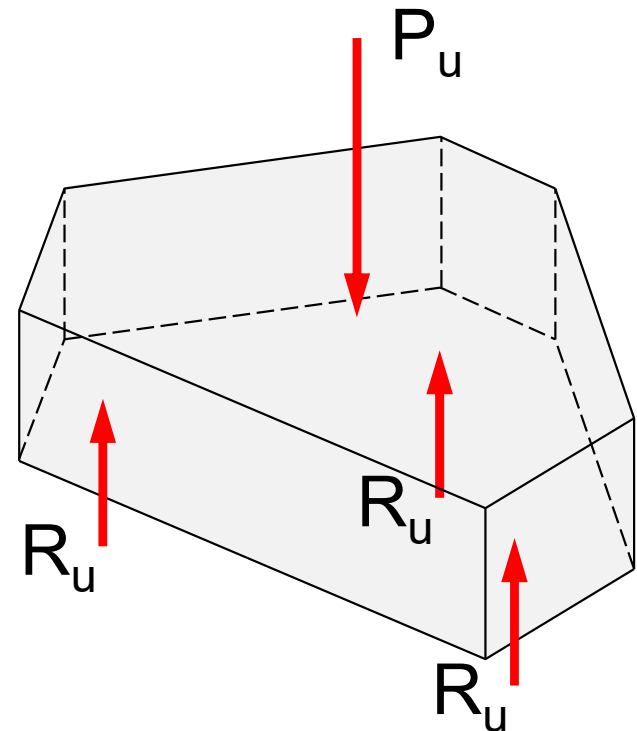
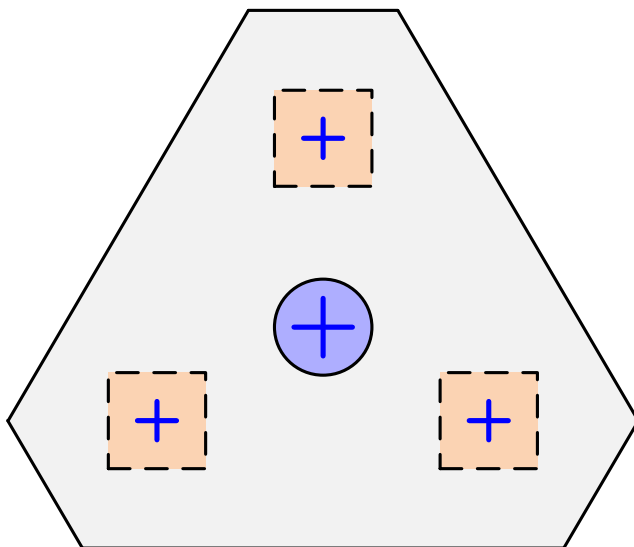
$$D_1 = 2\sqrt{3} \left(\frac{D_p + d}{2} + C_1 - C \right)$$

น้ำหนักบรรทุกทุกเพิ่มค่าลงต่อม่อ

$$P_u = 1.4DL + 1.7LL$$

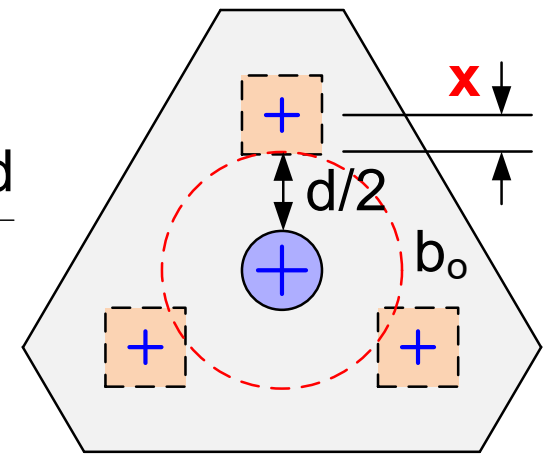
แรงในเสาเข็มแต่ละต้น

$$R_u = P_u / 3$$

การเฉือนทะลุ :

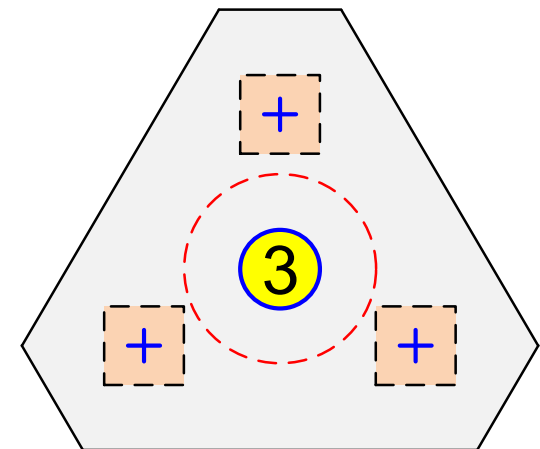
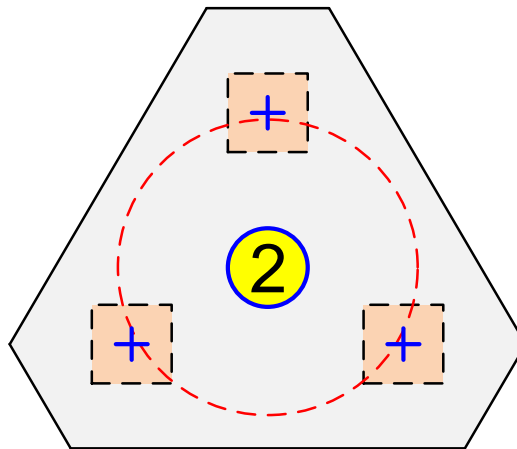
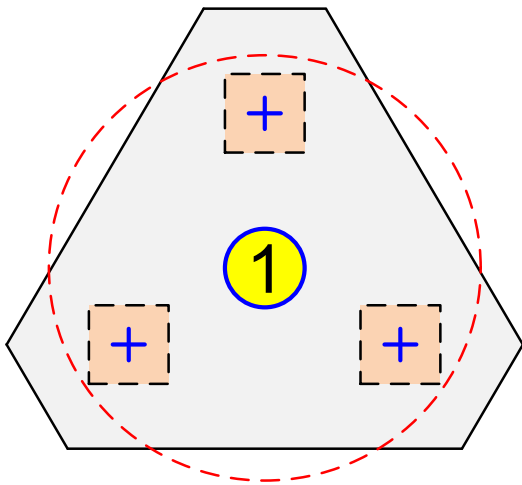
ระยะ x จากหน้าตัดวิกฤตถึงศูนย์กลางเสาเข็ม $x = \frac{D_1}{\sqrt{3}} - \frac{D_p + d}{2}$

1 ถ้า $x \leq -\frac{D}{2}$ แรงเฉือนทะลุ $V_u = 0$

2 ถ้า $-\frac{D}{2} \leq x \leq \frac{D}{2}$ แรงเฉือนทะลุ $V_u = P_u \left(\frac{1}{2} + \frac{x}{D} \right)$

3 ถ้า $x \geq \frac{D}{2}$ แรงเฉือนทะลุ $V_u = P_u$

ความยาวเส้นรอบรูปหน้าตัดวิกฤต $b_o = 2\pi \left(\frac{D_p + d}{2} \right) = \pi(D_p + d)$

กำลังเฉือนทะลุ $\phi V_c = 1.06 \phi \sqrt{f'_c} b_o d$

การเฉือนคาน

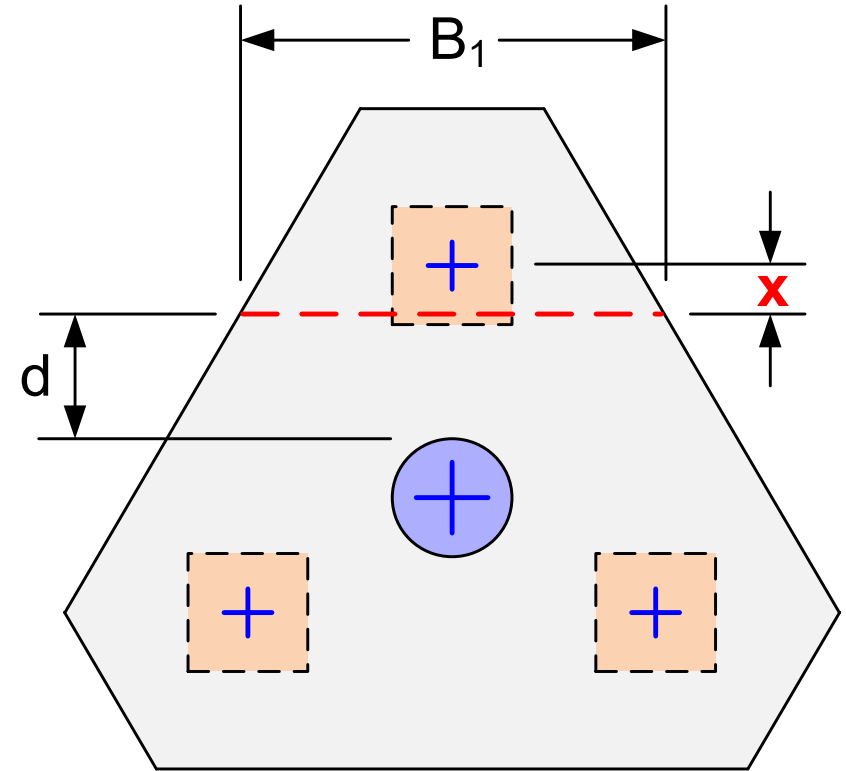
แนวเส้นประ V_b สำหรับการเฉือนคานอยู่ห่างจากขอบตอม่อ เป็นระยะ d

ความยาว B_1 ของหน้าตัดวิกฤตคำนวณได้จากสูตร

$$B_1 = \frac{(D_1 + 2\sqrt{3}C) \left(\frac{D_1}{\sqrt{3}} + 2C - \frac{D_p}{2} - d \right)}{\left(\frac{3D_1}{2\sqrt{3}} + 3C \right)}$$

ระยะ x จากหน้าตัดวิกฤตถึงศูนย์กลางเสาเข็ม

$$x = \frac{D_1}{\sqrt{3}} - \frac{D_p}{2} - d$$

- 1 ถ้า $x \leq -D/2$ แรงเฉือนคาน $V_u = 0$
- 2 ถ้า $-D/2 \leq x \leq D/2$ แรงเฉือนคาน $V_u = R_u \left(\frac{1}{2} + \frac{x}{D} \right)$
- 3 ถ้า $x \geq D/2$ แรงเฉือนคาน $V_u = R_u$

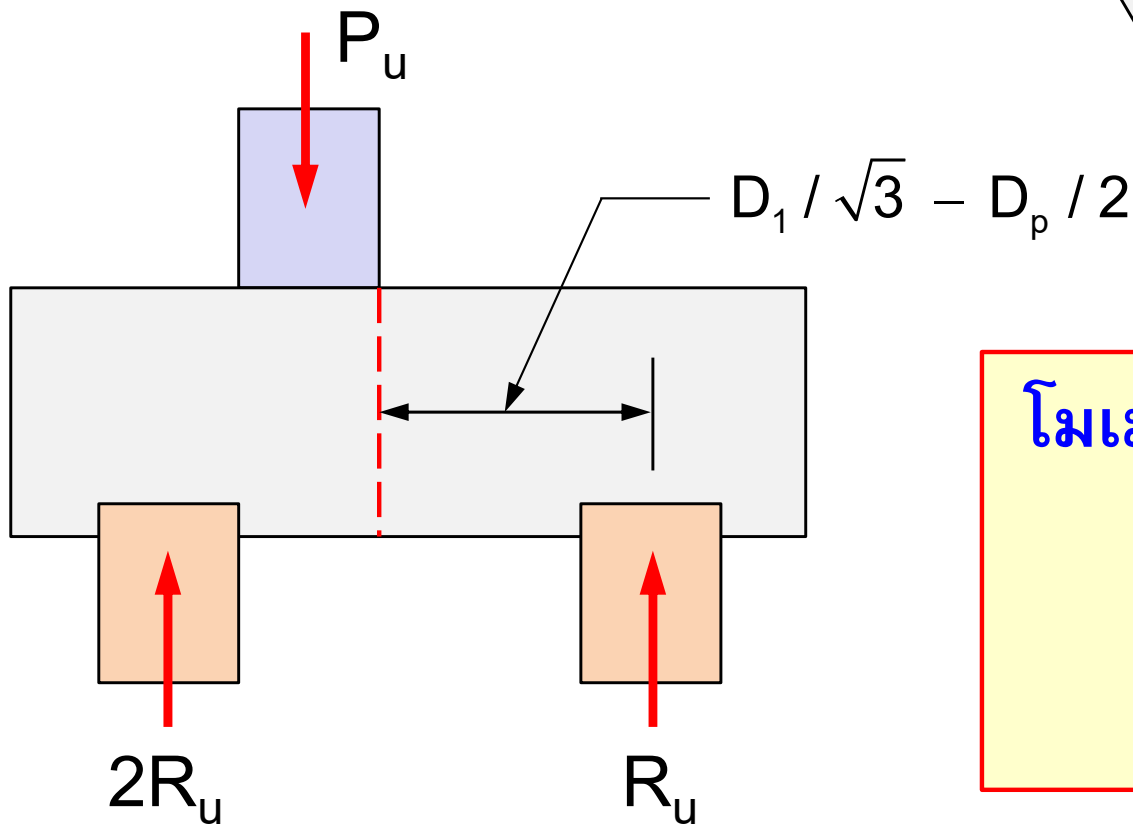
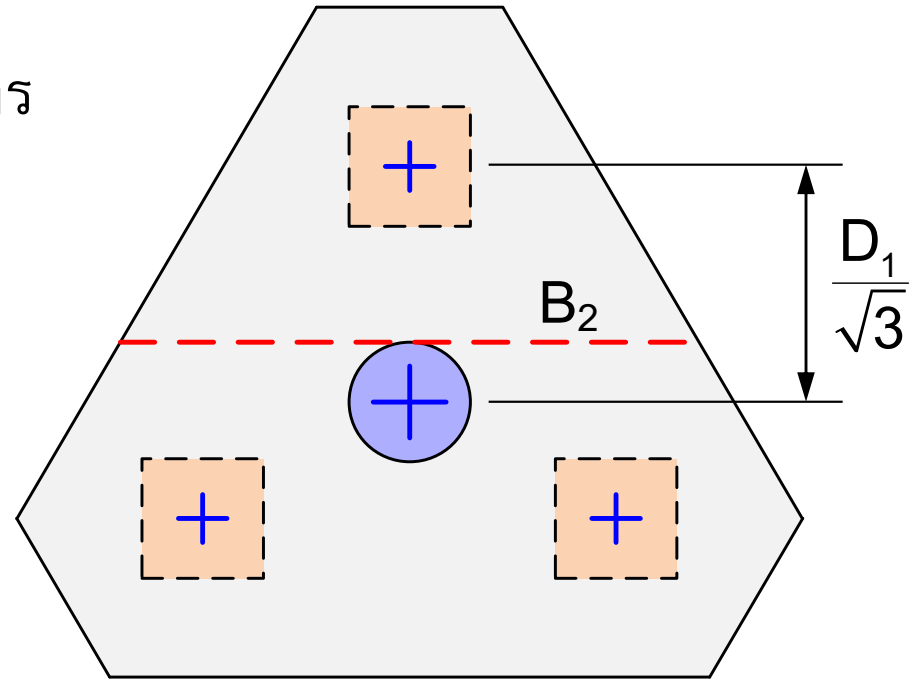
กำลังเฉือนคาน $\phi V_c = 0.53 \phi \sqrt{f'_c} B_1 d$

โมเมนต์ตัด

แนวเส้นประ M สำหรับการตัดอยู่ที่ขอบตอม่อ

■ ความยาว B_2 ของหน้าตัดวิกฤตคำนวณได้จากสูตร

$$B_2 = \frac{(D_1 + 2\sqrt{3}C) \left(\frac{D_1}{\sqrt{3}} + 2C - \frac{D_p}{2} \right)}{\left(\frac{\sqrt{3}D_1}{2} + 3C \right)}$$

โมเมนต์ตัด :

$$M_u = R_u \left(\frac{D_1}{\sqrt{3}} - \frac{D_p}{2} \right)$$

ตัวอย่างที่ 14.3 ออกแบบฐานรากเสาเข็มตอก S – 0.40×0.40 ม. ซึ่งมีกำลังรับน้ำหนักที่ยอมให้ 75 ตัน/ต้น ตอม่อมีขนาด 0.40×0.60 ม.² น้ำหนักบรรทุกคงที่ 100 ตัน น้ำหนักบรรทุกจร 80 ตัน กำลังคอนกรีต $f'_c = 240$ กก./ชม.² กำลังครากเหล็กเสริม $f_y = 4,000$ กก./ชม.²

วิธีทำ

1. **จัดขนาดฐานราก** สมมุติน้ำหนักฐานราก 20%

$$\text{จำนวนเสาเข็มที่ต้องการ } n = \frac{1.2(100 + 80)}{75} = 2.88 \rightarrow 3$$

ฐานรากเสาเข็ม 3 ต้น แปลงหน้าตัดตอม่อเป็นวงกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง D_p

$$D_p = 2\sqrt{\frac{ab}{\pi}} = 2\sqrt{\frac{40 \times 60}{\pi}} = 55.3 \text{ cm}$$

ขนาดต่างๆของฐานราก :

$$D = 0.40 \text{ ม.} = \text{ขนาดเสาเข็ม}$$

$C = D = 0.40$ ม. = ระยะจากศูนย์กลางเสาเข็มถึงขอบฐานราก

$D_1 = 3D = 3 \times 0.40 = 1.20$ ม. = ระยะห่างระหว่างศูนย์กลางเสาเข็ม

$C_1 = 0.10$ ม. = ระยะหุ้มคอนกรีต

สมมุติความลึกฐานราก = 0.40 ม. $\rightarrow$ ความลึกประสิทธิภาพ $d = 0.30$ ม.

ตรวจสอบระยะหุ้ม C_1 :

$$C_1 = \frac{D_1}{2\sqrt{3}} + C - \frac{D_p + d}{2} = \frac{1.20}{2\sqrt{3}} + 0.40 - \frac{0.553 + 0.30}{2}$$
$$= 0.32 \text{ ม.} > 0.10 \text{ ม.}$$

OK

พื้นที่ฐานราก A_F :

$$A_F = \frac{1}{2}(D_1 + 2\sqrt{3}C) \left(\frac{\sqrt{3}}{2}D_1 + 3C \right) - \sqrt{3}C^2$$
$$= \frac{1}{2}(1.20 + 2\sqrt{3} \times 0.40) \left(\frac{\sqrt{3}}{2} \times 1.20 + 3 \times 0.40 \right) - \sqrt{3} \times 0.40^2$$
$$= 2.62 \text{ ตร.ม.}$$

น้ำหนักฐานราก :

$$W_f = 2.62 \times 0.40 \times 2.4 = 2.52 \text{ ตัน}$$

น้ำหนักบรรทุก :

$$P = 100 + 2.52 + 80 = 182.5 \text{ ตัน}$$

$$R = 182.5/3 = 60.8 \text{ ตัน} < \text{กำลังเสาเข็ม } 75 \text{ ตัน}$$

OK

น้ำหนักบรรทุกเพิ่มค่า :

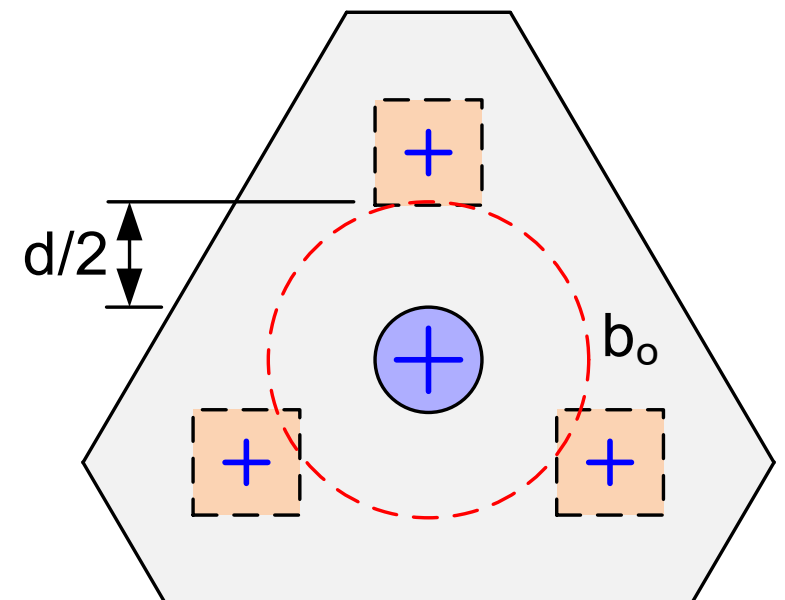
$$P_u = 1.4(100+2.52) + 1.7 \times 80 = 279.5 \text{ ตัน}$$

$$R_u = P_u/3 = 279.5/3 = 93.2 \text{ ตัน}$$

2. ตรวจสอบการเฉือนทะลุ

ระยะ x จากหน้าตัดวิกฤตถึงศูนย์กลางเสาเข็ม

$$x = \frac{D_1}{\sqrt{3}} - \frac{D_p + d}{2} = \frac{1.20}{\sqrt{3}} - \frac{0.553 + 0.30}{2} = 0.266 \text{ m} > [D/2 = 0.20 \text{ m}]$$

ดังนั้น $V_u = P_u = 279.5$ ตัน

เส้นรอบรูปการเฉือน : $b_o = \pi(D_p + d) = \pi(55.3 + 30) = 268$ ซม.

กำลังเฉือนคอนกรีต : $\phi V_c = 0.85 \times 1.06 \sqrt{240} \times 268 \times 30 / 1,000$
 $= 112$ ตัน $< [V_u = 279.5$ ตัน] **NG**

เพิ่มความหนาฐานราก โดยคำนวณความลึกประสิทธิผล d จากสูตร V_c

$$d = \frac{V_u}{1.06 \phi \sqrt{f'_c} b_o} = \frac{279.5 \times 10^3}{1.06 \times 0.85 \sqrt{240} \times 268} = 74.7 \text{ cm}$$

ลองฐานรากหนา = 0.90 ม. $\rightarrow$ ความลึกประสิทธิผล $d = 0.80$ ม.

ตรวจสอบระยะหุ้ม C_1 :

$$C_1 = \frac{D_1}{2\sqrt{3}} + C - \frac{D_p + d}{2} = \frac{1.20}{2\sqrt{3}} + 0.40 - \frac{0.553 + 0.80}{2}$$
$$= 0.07 \text{ ม.} < 0.10 \text{ ม.} \quad \text{NG}$$

ปรับระยะ D_1 :

$$D_1 = 2\sqrt{3} \left(\frac{D_p + d}{2} + C_1 - C \right) = 2\sqrt{3} \left(\frac{0.553 + 0.80}{2} + 0.10 - 0.40 \right)$$
$$= 1.304 \text{ ม.} \rightarrow 1.35 \text{ ม.}$$

พื้นที่ฐานราก A_F :

$$A_F = \frac{1}{2} (D_1 + 2\sqrt{3}C) \left(\frac{\sqrt{3}}{2} D_1 + 3C \right) - \sqrt{3}C^2$$
$$= \frac{1}{2} (1.35 + 2\sqrt{3} \times 0.40) \left(\frac{\sqrt{3}}{2} \times 1.35 + 3 \times 0.40 \right) - \sqrt{3} \times 0.40^2$$
$$= 2.96 \text{ ตร.ม.}$$

น้ำหนักฐานราก : $W_f = 2.96 \times 0.90 \times 2.4 = 6.39$ ตัน

น้ำหนักบรรทุก : $P = 100 + 6.39 + 80 = 186.4$ ตัน

$$R = 186.4/3 = 62.1 \text{ ตัน} < \text{กำลังเสาเข็ม } 75 \text{ ตัน}$$

OK

น้ำหนักบรรทุกทุกเพิ่มค่า : $P_u = 1.4(100+6.39) + 1.7 \times 80 = 285.0$ ตัน

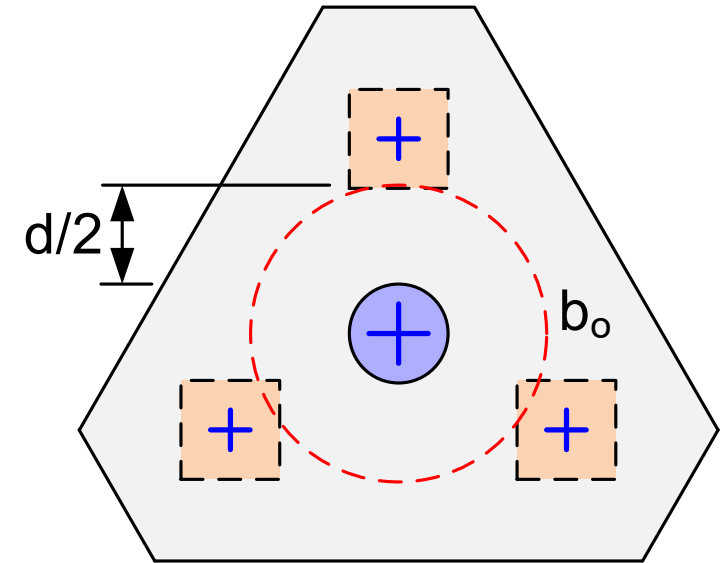
$$R_u = P_u/3 = 285.0/3 = 95.0 \text{ ตัน}$$

3. ตรวจสอบการเฉือนทะลุ (อีกครั้ง)

ระยะ x จากหน้าตัดวิกฤตถึงศูนย์กลางเสาเข็ม

$$x = \frac{D_1}{\sqrt{3}} - \frac{D_p + d}{2} = \frac{1.35}{\sqrt{3}} - \frac{0.553 + 0.80}{2}$$

$$= 0.103 \text{ ม.} < [D/2 = 0.20 \text{ ม.}]$$

$$-D/2 \leq x \leq D/2 \rightarrow V_u = P_u \left(\frac{1}{2} + \frac{x}{D} \right) = 285 \left(\frac{1}{2} + \frac{0.103}{0.40} \right) = 215.9 \text{ ตัน}$$

เส้นรอบรูปการเฉือน : $b_o = \pi(D_p + d) = \pi(55.3 + 80) = 425$ ซม.

กำลังเฉือนคอนกรีต : $\phi V_c = 0.85 \times 1.06 \sqrt{240} \times 425 \times 80 / 1,000$

$$= 474.6 \text{ ตัน} > [V_u = 279.5 \text{ ตัน}]$$

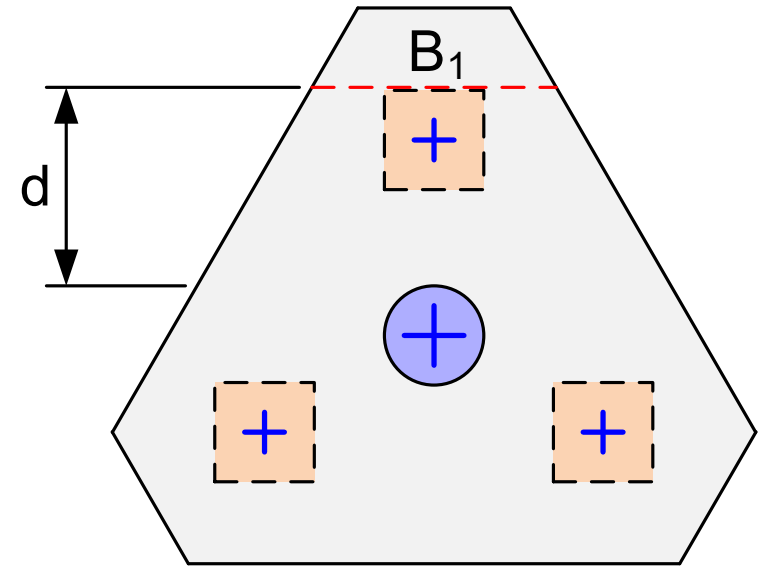
OK

4. ตรวจสอบการเอียงคาน

ความยาว B_1 ของหน้าตัดวิกฤตคำนวณได้จากสูตร

$$B_1 = \frac{(D_1 + 2\sqrt{3}C) \left(\frac{D_1}{\sqrt{3}} + 2C - \frac{D_p}{2} - d \right)}{\left(\frac{3D_1}{2\sqrt{3}} + 3C \right)}$$

$$B_1 = \frac{(1.35 + 2\sqrt{3} \times 0.40) \left(\frac{1.35}{\sqrt{3}} + 2 \times 0.40 - \frac{0.553}{2} - 0.80 \right)}{\left(\frac{3 \times 1.35}{2\sqrt{3}} + 3 \times 0.40 \right)} = 0.58 \text{ ม.}$$

ระยะ x จากหน้าตัดวิกฤตถึงศูนย์กลางเสาเข็ม

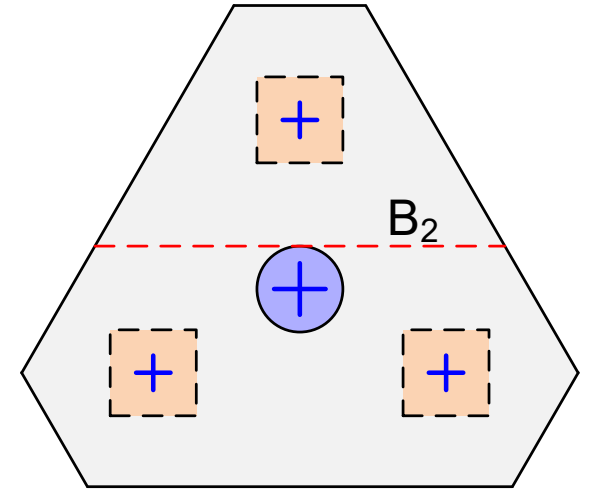
$$x = \frac{D_1}{\sqrt{3}} - \frac{D_p}{2} - d = \frac{1.35}{\sqrt{3}} - \frac{0.553}{2} - 0.80 = -0.29 \text{ ม.}$$

$x \leq -D/2 \rightarrow V_u = 0$ ดังนั้นฐานรากรับการเอียงคานได้

5. ออกแบบเหล็กเสริมรับโมเมนต์ดัด ความลึกประสิทธิภาพ $d = 80$ ซม.

ความยาว B_2 ของหน้าตัดวิกฤตคำนวณได้จากสูตร

$$B_2 = \frac{(D_1 + 2\sqrt{3}C) \left(\frac{D_1}{\sqrt{3}} + 2C - \frac{D_p}{2} \right)}{\left(\frac{\sqrt{3}D_1}{2} + 3C \right)}$$
$$= \frac{(1.35 + 2\sqrt{3} \times 0.40) \left(\frac{1.35}{\sqrt{3}} + 2 \times 0.40 - \frac{0.553}{2} \right)}{\left(\frac{\sqrt{3}}{2} \times 1.35 + 3 \times 0.40 \right)} = 1.51 \text{ ม.}$$

โมเมนต์ดัด : $M_u = R_u \left(\frac{D_1}{\sqrt{3}} - \frac{D_p}{2} \right) = 95 \left(\frac{1.35}{\sqrt{3}} - \frac{0.553}{2} \right) = 46.3 \text{ t-m}$

$$R_n = \frac{M_u}{\phi B_2 d^2} = \frac{46.3 \times 10^5}{0.9 \times 151 \times 80^2} = 5.32 \text{ ksc}$$

$$\rho = \frac{0.85 f'_c}{f_y} \left(1 - \sqrt{1 - \frac{2R_n}{0.85 f'_c}} \right) = 0.0014 < [\rho_{\max} = 0.0197] \text{ OK}$$

$$A_s = \rho B_2 d = 0.0014 \times 151 \times 80 = 16.9 \text{ ซม.}^2$$

$$\text{เหล็กก้นร้าว } A_{s,\min} = 0.0018 B_2 t = 0.0018 \times 151 \times 90 = 24.5 \text{ ซม.}^2 > A_s$$

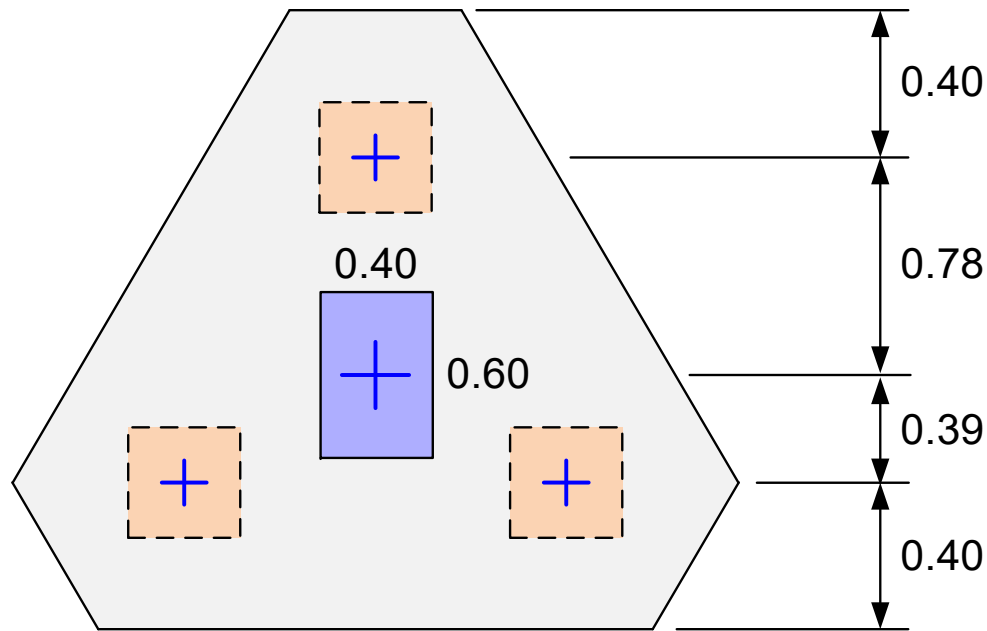
ใช้เหล็กเสริม **6-DB25** ($A_s = 29.45 \text{ ซม.}^2$)

6. ตรวจสอบระยะผังยึด

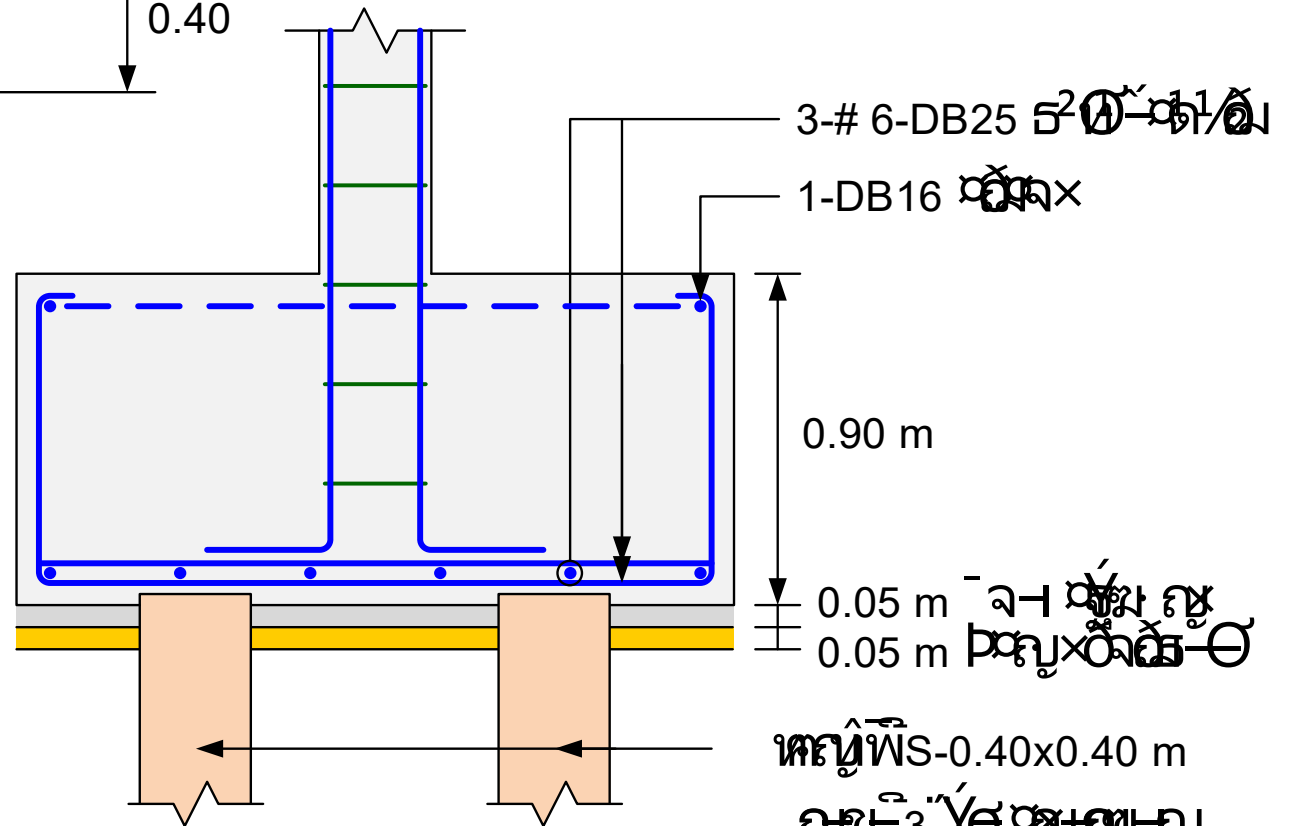
จากตาราง ก.4 ระยะผังยึดของ DB25 : $l_d = 1.23 \text{ ม.}$

$$\begin{aligned} \text{ความยาวเหล็กที่ผังจริง} &= \frac{D_1}{\sqrt{3}} + C - \frac{D_p}{2} - 0.10 \\ &= \frac{1.35}{\sqrt{3}} + 0.40 - \frac{0.553}{2} - 0.10 = 0.803 \\ &= 0.803 \text{ ม.} < l_d \quad \therefore \text{ต้องงอฉาก} \end{aligned}$$

F3 PLAN

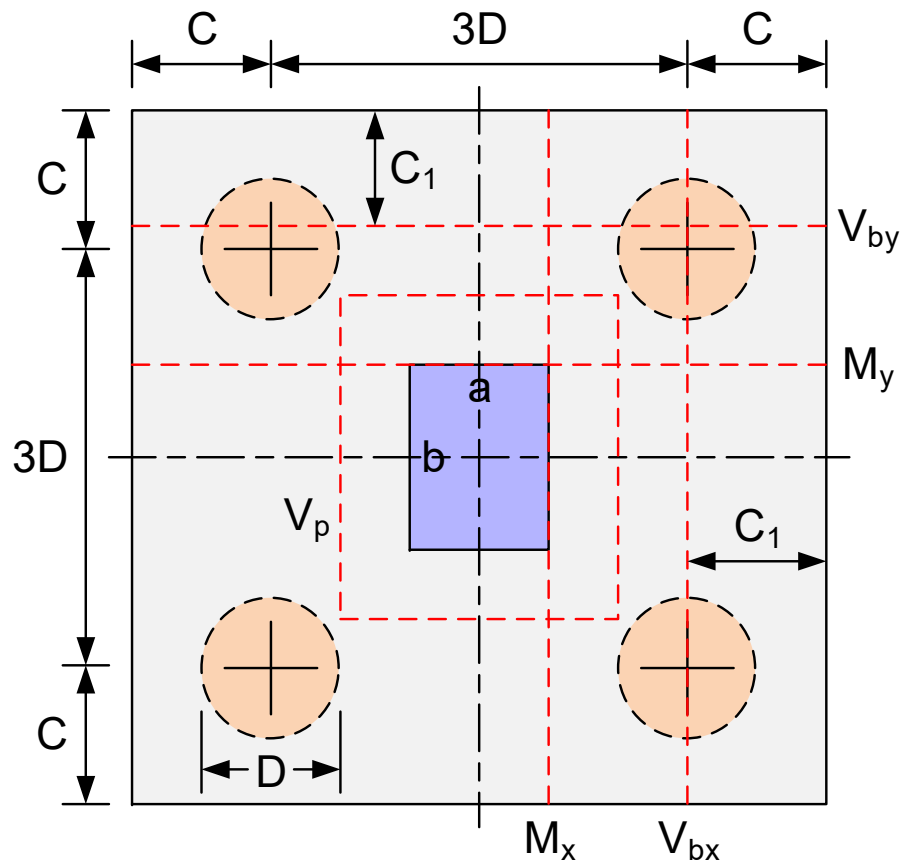

F3 SECTION

3-# 6-DB25 $\varnothing$ 16/16
 1-DB16 $\varnothing$ 16
 0.90 m
 0.05 m
 0.05 m
 0.40x0.40 m
 3-# 6-DB25
 1-DB16

ฐานรากเสาเข็ม 4 ต้น

F4

การกำหนดขนาดของฐานราก :

D = ขนาดเสาเข็ม

$C \geq D$ = ระยะจากศูนย์กลางเสาเข็มถึงขอบฐาน

$3D$ = ระยะห่างเสาเข็ม

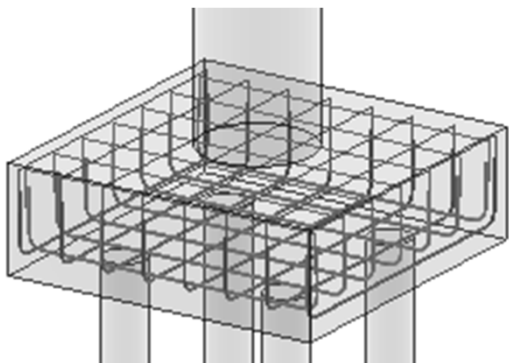
$3D+2C$ = ความกว้างยาวฐานราก

a, b = ขนาดเสาตอม่อ

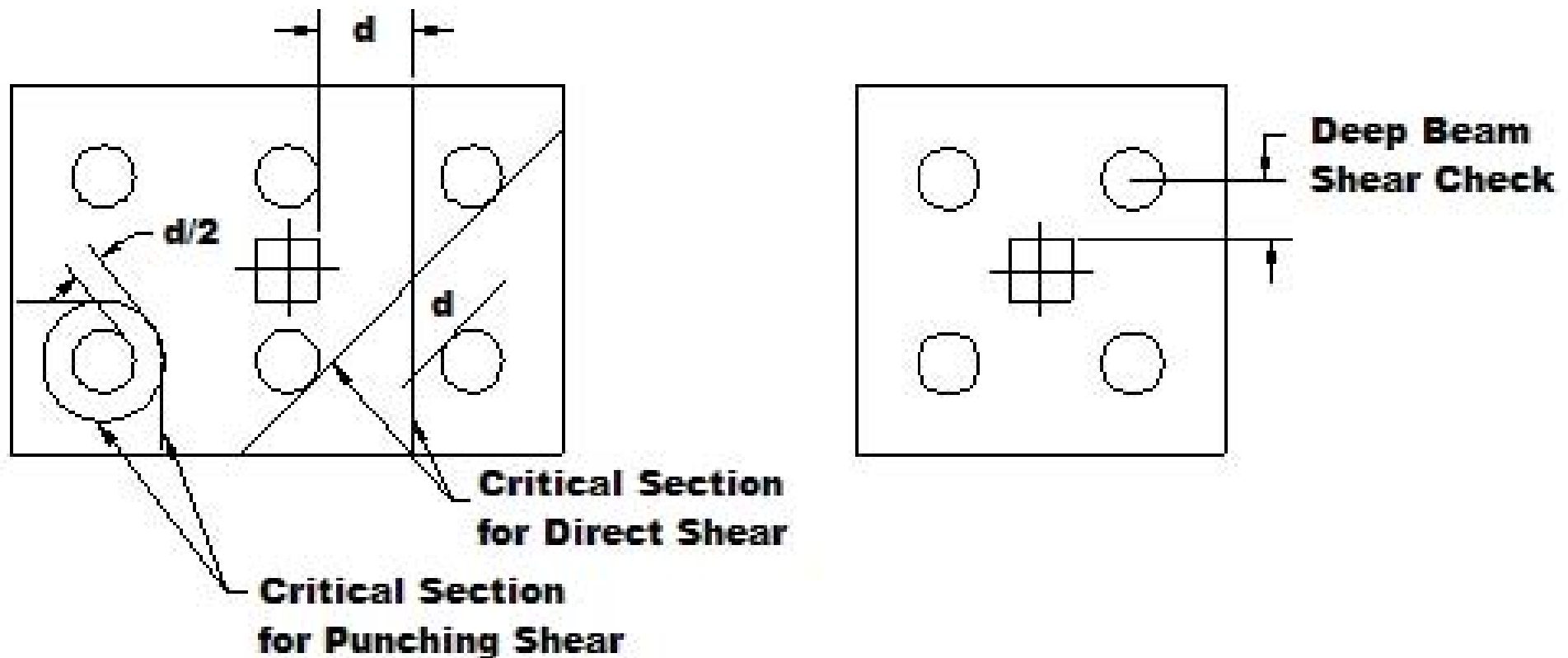
C_1 = ระยะหุ้มคอนกรีต

= 0.075 ม. กรณีทั่วไป

= 0.10 ม. กรณีมีการกัดกร่อน

1-way, 2-way, Deep-beam & Corner Shear Design

ตัวอย่างที่ 14.4 ออกแบบฐานรากเสาเข็มตอก S – 0.40×0.40 ม. ซึ่งมีกำลังรับน้ำหนักที่ยอมให้ 75 ตัน/ต้น ต่อม่อมีขนาด 0.40×0.60 ม.² น้ำหนักบรรทุกคงที่ 120 ตัน น้ำหนักบรรทุกจร 80 ตัน กำลังคอนกรีต $f'_c = 240$ กก./ชม.² กำลังครากเหล็กเสริม $f_y = 4,000$ กก./ชม.²

วิธีทำ

1. จัดขนาดฐานราก สมมุติน้ำหนักฐานราก

20%

$$\text{จำนวนเสาเข็มที่ต้องการ } n = \frac{1.2(120 + 80)}{75} = 3.2 \rightarrow 4$$

ขนาดต่างๆของฐานราก : $D = 0.40$ ม. = ขนาดเสาเข็ม

$C = D = 0.40$ ม. = ระยะจากศูนย์กลางเสาเข็มถึงขอบฐานราก

$D_1 = 3D = 3 \times 0.40 = 1.20$ ม. = ระยะห่างระหว่างศูนย์กลางเสาเข็ม

$C_1 = 0.10$ ม. = ระยะหุ้มคอนกรีต

สมมุติความลึกฐานราก = 0.40 ม. → ความลึกประสิทธิผล $d = 0.30$ ม.

ความกว้างฐานราก = $D_1 + 2D = 1.20 + 2 \times 0.40 = 2.00$ ม.

น้ำหนักฐานราก :

$$W_f = 2.00^2 \times 0.40 \times 2.4 = 3.84 \text{ ตัน}$$

น้ำหนักบรรทุก :

$$P = 120 + 3.84 + 80 = 203.84 \text{ ตัน}$$

$$R = 203.84/4 = 50.96 \text{ ตัน} < \text{กำลังเสาเข็ม } 75 \text{ ตัน}$$

OK

น้ำหนักบรรทุกเพิ่มค่า :

$$P_u = 1.4(120+3.84) + 1.7 \times 80 = 309.4 \text{ ตัน}$$

$$R_u = P_u/4 = 309.4/4 = 77.3 \text{ ตัน}$$

2. ตรวจสอบการเฉือนทะลุ

หน้าตัดเสาตอม่อ 0.40×0.60 ม.: $a = 0.40$ ม., $b = 0.60$ ม.

ระยะ x จากหน้าตัดวิกฤตถึงศูนย์กลางเสาเข็ม

$$x = \frac{D_1 - a - d}{2} = \frac{1.20 - 0.40 - 0.30}{2}$$

$$= 0.25 \text{ ม.} > [D/2 = 0.20 \text{ ม.}] \rightarrow \text{แรงเฉือนทะลุ } V_u = P_u = 309.4 \text{ ตัน}$$

เส้นรอบรูปการเฉือน $b_o = 2(a + b + 2d) = 2(40 + 60 + 2 \times 30) = 320$ ซม.

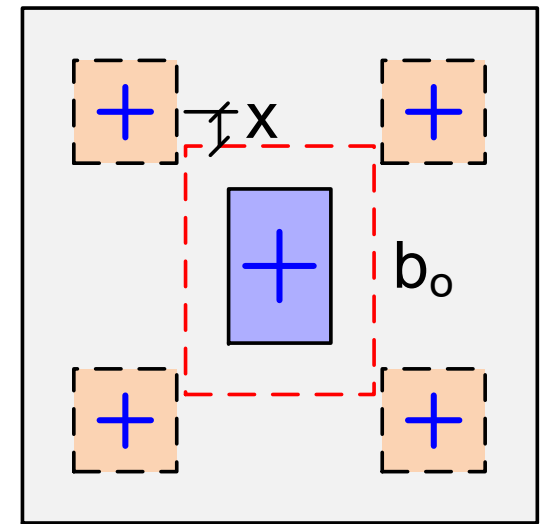
กำลังเฉือนคอนกรีต $\phi V_c = 0.85 \times 1.06 \sqrt{240} \times 320 \times 30 / 1,000$

$$= 134.0 \text{ ตัน} < [V_u = 309.4 \text{ ตัน}]$$

NG

กำลังเฉือนทะลุไม่เพียงพอ เพิ่มค่า d โดยพิจารณาจาก

$$\phi V_c = 1.06 \phi \sqrt{f'_c} \times 2(a + b + 2d)d = V_u$$

แทนค่าตัวแปรแล้วแก้สมการกำลังสองเพื่อหาค่า d

$$d^2 + 50d - 5445 = 0 \rightarrow d = 52.91 \text{ ซม.}$$

เลือกฐานรากหนา 70 ซม. ความลึกประสิทธิภาพ d = 60 ซม.

น้ำหนักฐานราก :

$$W_f = 2.00^2 \times 0.70 \times 2.4 = 6.72 \text{ ตัน}$$

น้ำหนักบรรทุก :

$$P = 120 + 6.72 + 80 = 206.72 \text{ ตัน}$$

$$R = 206.72/4 = 51.68 \text{ ตัน} < \text{กำลังเสาเข็ม } 75 \text{ ตัน}$$

OK

น้ำหนักบรรทุกเพิ่มค่า :

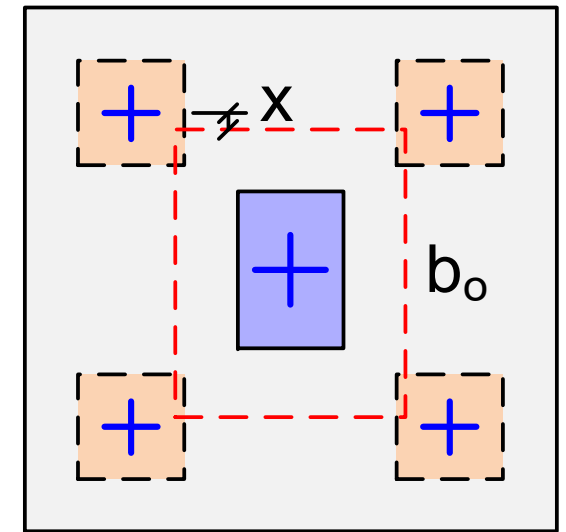
$$P_u = 1.4(120+6.72) + 1.7 \times 80 = 313.4 \text{ ตัน}$$

$$R_u = P_u/4 = 313.4/4 = 78.4 \text{ ตัน}$$

3. ตรวจสอบการเฉือนทะลุ (อีกครั้ง)

ระยะ x จากหน้าตัดวิกฤตถึงศูนย์กลางเสาเข็ม

$$x = \frac{D_1 - a - d}{2} = \frac{1.20 - 0.40 - 0.60}{2}$$
$$= 0.10 \text{ ม.} < [D/2 = 0.20 \text{ ม.}]$$

$$-D/2 \leq x \leq D/2 \rightarrow V_u = P_u \left(\frac{1}{2} + \frac{x}{D} \right) = 313.4 \left(\frac{1}{2} + \frac{0.10}{0.40} \right) = 235.1 \text{ ตัน}$$

$$\text{เส้นรอบรูปการเฉือน } b_o = 2(a + b + 2d) = 2(40 + 60 + 2 \times 60) = 440 \text{ ซม.}$$

$$\text{กำลังเฉือนคอนกรีต } \phi V_c = 0.85 \times 1.06 \sqrt{240} \times 440 \times 60 / 1,000$$
$$= 368.5 \text{ ตัน} > [V_u = 235.1 \text{ ตัน}]$$

OK

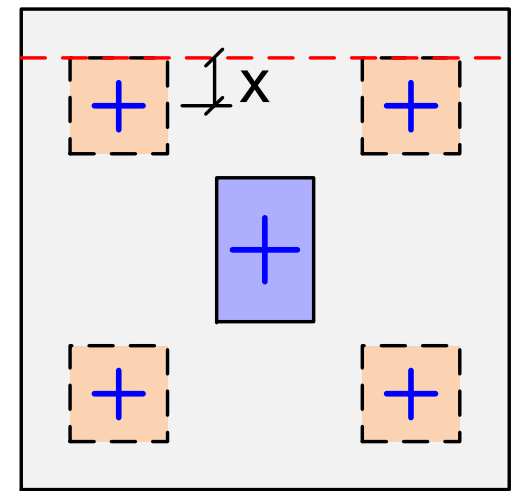

4. ตรวจสอบการเนือคาน

ระยะ x จากหน้าตัดวิกฤตถึงศูนย์กลางเสาเข็ม

$$x = \frac{D_1}{2} - \frac{a}{2} - d = \frac{1.20}{2} - \frac{0.40}{2} - 0.60 = -0.20 \text{ ม.}$$

$x \leq -D/2 \rightarrow V_u = 0$ ดังนั้นฐานรากรับการเนือคานได้

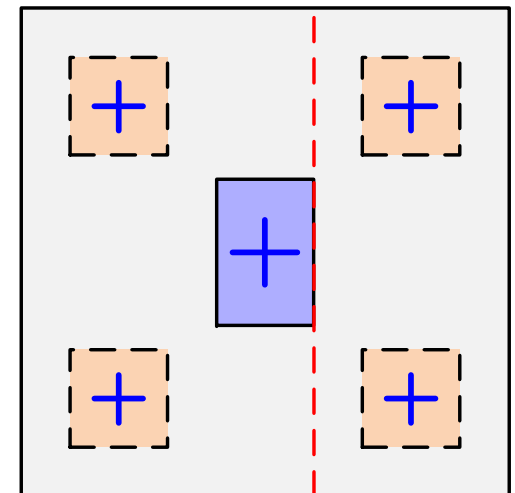

5. ออกแบบเหล็กเสริมรับโมเมนต์ดัด ความลึกประสิทธิภาพ $d = 60$

ชม
โมเมนต์ดัด : (เหล็กเสริมแนวอน)

$$\begin{aligned} M_u &= 2R_u \left(\frac{D_1 - a}{2} \right) = 2 \times 78.4 \left(\frac{1.2 - 0.4}{2} \right) \\ &= 62.7 \text{ ตัน-เมตร} \end{aligned}$$

$$R_n = \frac{M_u}{\phi b d^2} = \frac{62.7 \times 10^5}{0.9 \times 200 \times 60^2} = 9.68 \text{ กก./ชม.}^2$$

$$\rho = \frac{0.85f'_c}{f_y} \left(1 - \sqrt{1 - \frac{2R_n}{0.85f'_c}} \right) = 0.0025 < [\rho_{\max} = 0.0197] \quad \text{OK}$$

$$A_s = \rho b d = 0.0025 \times 200 \times 60 = 30.0 \text{ ซม.}^2$$

เหล็กก้นร้าว $A_{s,\min} = 0.0018bt = 0.0018 \times 200 \times 70 = 25.2 \text{ ซม.}^2 < A_s$

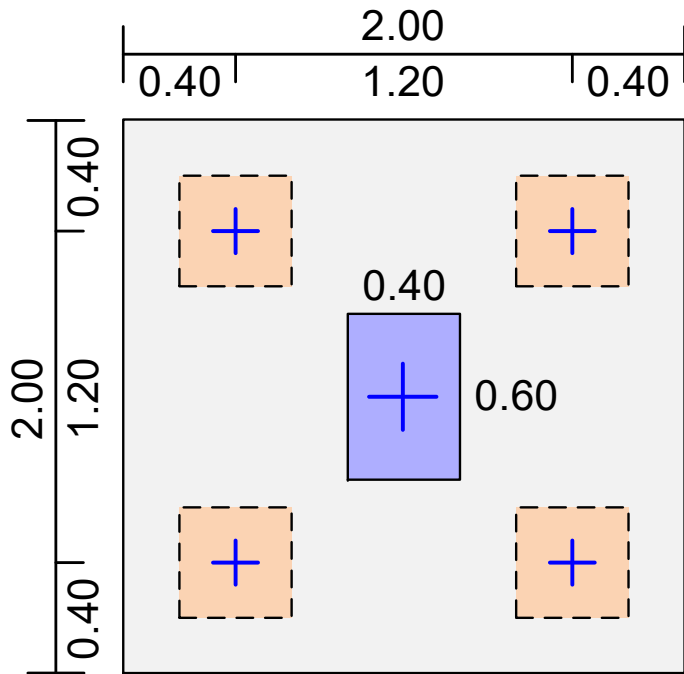
ใช้เหล็กเสริม **7-DB25** ($A_s = 34.34 \text{ ซม.}^2$)

6. ตรวจสอบระยะผังยึด

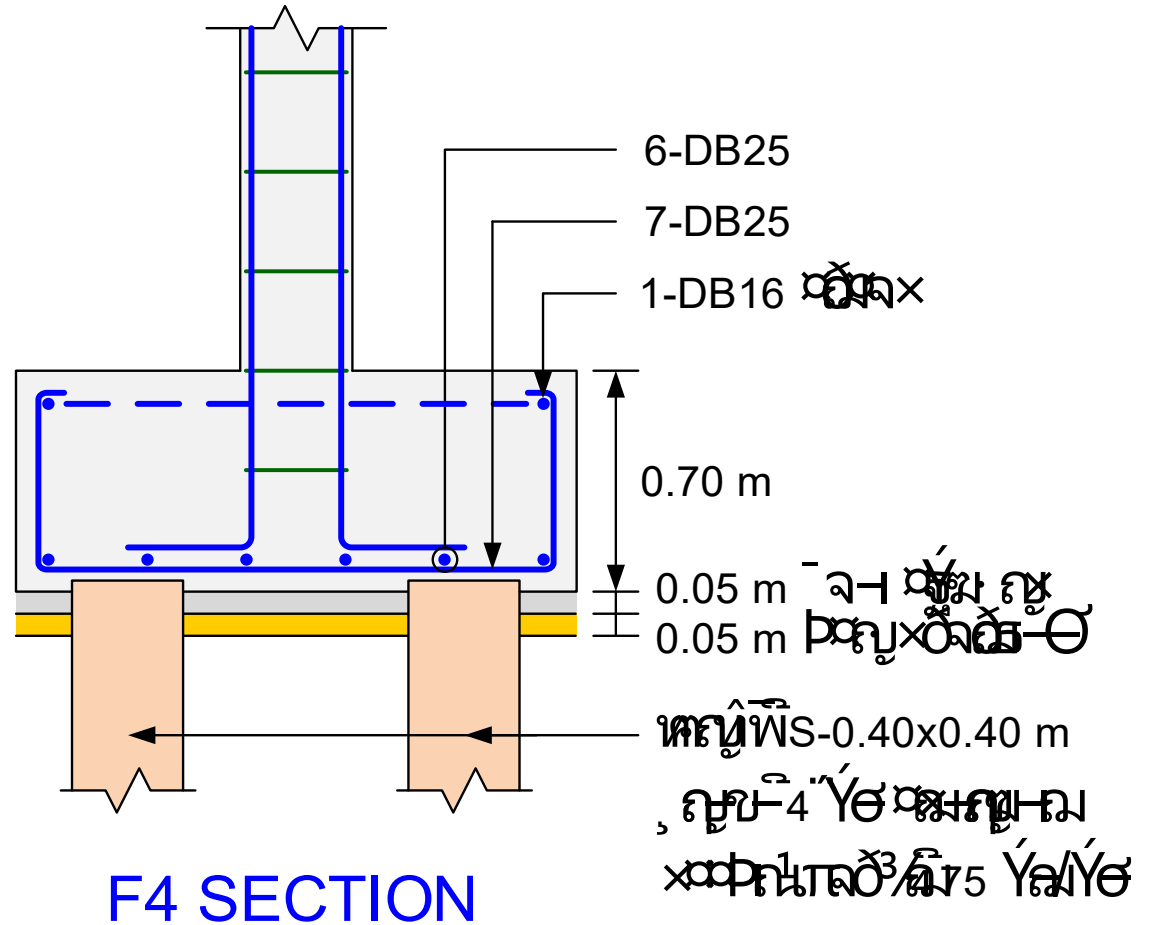
จากตาราง ก.4 ระยะผังยึดของ DB25 : $l_d = 1.23 \text{ ม.}$

$$\begin{aligned} \text{ความยาวเหล็กที่ผังจริง} &= \frac{D_1}{2} + C - \frac{b}{2} - 0.10 \\ &= \frac{1.20}{2} + 0.40 - \frac{0.60}{2} - 0.10 \\ &= 0.60 \text{ ม.} < l_d \quad \text{ต้องงอฉาก} \end{aligned}$$

แบบรายละเอียดฐานราก F4

F4 PLAN

F4 SECTION